

Procedura testowa – klawiatury i myszy

Zarówno klawiatury, jak i myszki są urządzeniami, które wybieramy, dość często patrząc na ich kształt, kolor i inne niemierzalne wartości. Oprócz nich można poddać ocenie szereg innych obiektywnych parametrów, przyglądając się bliżej ich budowie, funkcjonalności i jakości urządzeń.

Myszki

Budowa i funkcjonalność (60%)

Oceniając myszki, zwracaliśmy uwagę na ich budowę, liczbę przycisków oraz sposób zasilania – czy np. nadajnik był zintegrowany z ładowarką akumulatorów. Sprawdzaliśmy również funkcjonalność myszek na podstawie dołączonego do nich oprogramowania. Punktowaliśmy też możliwość dostosowania do własnych potrzeb funkcjonalności dodatkowych przycisków, rolek i innych komponentów urządzenia.

Jakość (40%)

Punkty za jakość przyznawaliśmy na podstawie pomiarów odświeżania (częstotliwości raportowania myszki), poprawności pracy sensora optycznego na różnych podłożach, także przy szybkim poruszaniu myszką. Używając siłomierza cyfrowego Lutron

Dzięki urządzeniu **LUTRON FG-5000A** mogliśmy w precyzyjny sposób ocenić, jakiej siły trzeba użyć do wciśnięcia przycisków myszki czy też klawiatury.

FG-5000A, mierzyliśmy opory przesuwania myszki po różnych podkładkach oraz wartości siły nacisku niezbędne do wciśnięcia przycisków. Ostatnim pomiarem, który miał wpływ na ocenę Jakości, był maksymalny zasięg bezprzewodowej pracy urządzenia.

Klawiatury

Budowa i funkcjonalność (60%)

W tej kategorii braliśmy pod uwagę liczbę przycisków dodatkowych klawiatury, spo-

sób zasilania urządzenia, obecność dodatkowych funkcji (np. możliwości usypiania lub włączenia/wyłączenia komputera specjalnym przyciskiem). Ocenialiśmy też obecność wszelkiego rodzaju pokręteł do regulacji poziomu głośności karty dźwiękowej komputera oraz dodatkowych rolek i przycisków, np. do nawigacji po stronach WWW. Największy wpływ na funkcjonalność miały dołączone oprogramowanie oraz możliwości indywidualnego skonfigurowania klawiszy specjalnych. Braliśmy także pod uwagę możliwość szyfrowania danych przesyłanych pomiędzy klawiaturą a nadajnikiem.

Jakość (40%)

Podobnie jak w przypadku myszek, oceniając jakość klawiatur, sprawdzaliśmy ich maksymalny zasięg podczas pracy bezprzewodowej, a także mierzyliśmy opory klawiszy, używając specjalistycznego sprzętu pomiarowego (Lutron FG-5000A).

Ranking POWER zestawów bezprzewodowych oprócz możliwości klawiatur uwzględnia również właściwości myszek do nich dołączonych.

Procedura testowa – urządzenia Wi-Fi

Ze względu na różnorodne standardy przesyłania danych w sieciach Wi-Fi (IEEE 802.11b/b+/g) nie mogliśmy korzystać z jednego punktu dostępowego przy pomiarach dla wszystkich kart bezprzewodowych. Co więcej, wielu producentów sprzętu Wi-Fi deklaruje dla swoich wyrobów optymalną wydajność tylko pod warunkiem, że będą one współdziałały z innymi, modelami tej samej firmy. Takie postawienie sprawy wymusza na użytkownikach stosowanie kompletów składających się z punktu dostępowego i dedykowanych do nich kart sieciowych – z tego też względu podczas testów wykorzystywaliśmy wyłącznie firmowe zestawy Wi-Fi punkt dostępowy – karta sieciowa.

Aby zasymulować warunki panujące w budynkach mieszkalnych i biurowcach wyznaczyliśmy pięć punktów pomiarowych. W pierwszym z nich, odległość między

punktem dostępowym, a kartą sieciową wynosiła 3 metry. Na drodze sygnału nie znajdowała się żadna przeszkoda. W drugim miejscu odległość pozostała niezmieniona lecz pomiędzy urządzeniami sieciowymi znajdowała się ścianka działowa z regipsu. Kolejny punkt pomiarowy oddalony był o 5 metrów i oddzielony dwoma ściankami działowymi (regips oraz cegła). Czwarte stanowisko umieściliśmy za ścianą nośną. W tym przypadku odległość między kartą sieciową i stacją bazową wynosiła 9 metrów. Ostatni pomiar wykonywany był w miejscu oddalonym o 15 metrów i oddzielonym czterema ścianami (trzy działowe i jedna nośna). Aby mieć pewność, że każde urządzenie sieciowe wynegocjuje optymalną dla siebie prędkość transmisji danych, zarówno punkty dostępowe jak i karty sieciowe były ustawione w trybie automatycznym (Auto Best Rate).

Procedura testowa – RAM

Pamięci testowaliśmy na dwóch różnych platformach. Pierwsza współpracowała z procesorem Pentium 4 firmy Intel, druga – z układem Athlon firmy AMD. Do konstrukcji obu platform wykorzystaliśmy znane z doskonałych możliwości overclockingu płyty główne firmy Epox 8RDA3+ i 4PCA3+. Zainstalowane zostały na nich procesory Pentium 4 2,4 GHz oraz Athlon XP 2200+. Niezmienny element obu konfiguracji stanowiły: karta graficzna Leadtek Winfast Titanium (nVidia GeForce4 Ti 500) oraz dysk twardy Seagate Baracuda ATA III 20 GB.

Za pomocą **TESTERA TRIAD SPECTRUM TURBOCATS I** wypożyczonego przez firmę Wilk Electronics byliśmy w stanie podejrzeć zawartość SPD.

Każda pamięć była testowana w trybie Dual i Single Channel z nominalnymi parametrami – zarówno jeżeli chodzi o magistralę, jak i o timingi. Zawsze staraliśmy się ustawić najlepszy tryb pracy w danej konfiguracji. W przypadku platformy AMD dążyliśmy do uzyskania synchronicznej wymiany danych, co gwarantowało najlepsze osiągi. Gdy parametry pamięci wykrywały poza standardowe wartości konieczne było przetaktowanie CPU.

Do testów staraliśmy się dobrać takie aplikacje, które w jak największym stopniu zapewniają intensywną wymianę danych między pamięciami a procesorem. Wydajność pamięci mierzona była za pomocą benchmarków niskopoziomowych (Cache-Mem, Sandra 2003, CHIP Benchmark32), a także aplikacyjnych i gier (3DMark 2001SE, PC Mark 2002, Quake 3, Unreal Tournament 2003). Dodatkowo sprawdzaliśmy wydajność modułów pamięci RAM za pomocą programowych narzędzi do obróbki audio-wideo (kompresja MP3 i DivX). Wszystkie programy uruchamiane były pod kontrolą systemu Windows XP z zainstalowanym Service Packiem 1.

Przepychanka z bitami

Dokładne przetestowanie urządzeń sieciowych, takich jak koncentratory i przełączniki, wymagało stworzenia realnych warunków ich pracy. Z założenia chcieliśmy ograniczyć się do urządzeń przeznaczonych do

również obecność dedykowanego portu uplink lub też czy któreś ze standardowych gniazd może zostać ręcznie lub automatycznie skrosowane.

Sygnalizacja – podstawowym sposobem oceny stanu urządzenia sieciowego jest interpretacja sygnałów wyświetlanych przy użyciu diod LED. Tutaj oceniliśmy, jakiego rodzaju informacje są pokazywane – prędkość połączenia, przesyłanie danych, tryb pracy FDX (full-duplex).

Dokumentacja – mimo bardzo prostej instalacji urządzeń sieciowych zwracaliśmy również uwagę na obecność dokumentacji oraz jej zawartość.

CZTERY LUB OSIEM KOMPUTERÓW podłączonych do testowanego urządzenia symulowało rzeczywistą pracę w sieci.

budowy niewielkich sieci lokalnych, czyli maksymalnie ośmioportowych. Mimo takiego minimalistycznego podejścia wiarygodne przetestowanie sieciowego switcha czy huba wymaga podłączenia do każdego portu stacji roboczej – w tym przypadku były to cztery komputery HP Vectra XE310 100 z procesorem Intel Pentium III 800 MHz oraz cztery HP Vectra 420VL z procesorem Intel Pentium 4 2 GHz. Wszystkie karty sieciowe (firmy 3Com oraz Intel) mogły pracować z prędkością 10 i 100 Mbit/s w trybach duplexu (full-duplex) oraz półduplexu (half-duplex).

■ FUNKcjONALNOŚĆ I WYPOSAŻENIE

W skład tej kategorii wchodzi następujące parametry:

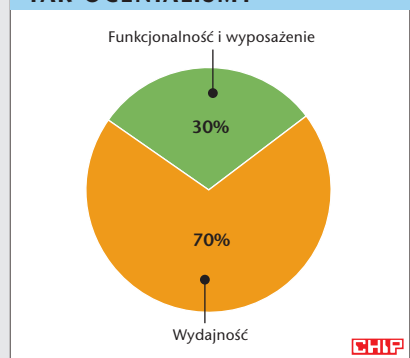
Budowa – każde testowane urządzenie ocenialiśmy pod kątem budowy, uwzględniając m.in. możliwość postawienia „wieży” złożonej z kilku urządzeń tego samego typu czy zawieszenia ich na ścianie.

Elementy sieciowe – w ramach tej podkategorii uwzględnialiśmy, z jaką prędkością może działać urządzenie, czy szybkość pracy może być ustawiona dla każdego portu niezależnie oraz czy możliwa jest praca w trybie full-duplex. Sprawdzaliśmy

■ WYDAJNOŚĆ

Najważniejszą częścią naszego testu było przeprowadzenie pomiarów wydajności. Urządzenia ośmio- lub dziewięcioportowe testowaliśmy w konfiguracji z ośmioma i czterema końcówkami, a cztero- i pięcioportowe tylko z czterema (HP Vectra XE310). Podczas pomiarów posłużyliśmy się programem Intel Iometer, który pozwolił nam zasymulować rzeczywiste rodzaje transferów, z jakimi można się spotkać w typowej sieci lokalnej. Scenariusze testowania przewidywały sytuację: jeden serwer bazodanowy i kilka (3 lub 7) końcówek, jeden serwer plików i kilka komputerów oraz sytuację, gdy komputery porozumiewają się bezpośrednio ze sobą (tzw. sieć peer-to-peer).

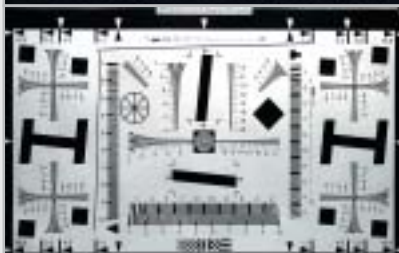
TAK OCENIALIŚMY

Procedura testowa

Ocena tak skomplikowanego urządzenia, jak aparat cyfrowy, nie jest prosta. Staraliśmy się, aby każdy model został przetestowany w takich samych, niezmiennych warunkach oświetleniowych, zaaranżowanych w naszym redakcyjnym atelier. Jakość danego aparatu określa szereg czynników, które pogrupowaliśmy w trzy kategorie pozwalające najpełniej opisać testowane urządzenie.

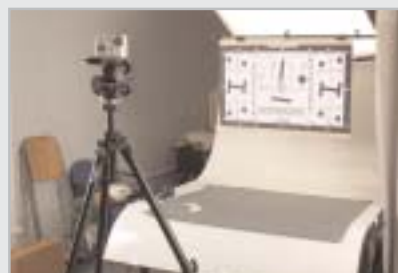
Profesjonalne wzorce, takie jak **GRETAG MACBETH COLORCHECKER DC** czy **ISO 12233**, pozwalają precyzyjnie ocenić jakość uzyskiwanych zdjęć.

Budowa i wyposażenie

W tej kategorii braliśmy pod uwagę rozdzielczość przetwornika CCD, liczbę dostępnych czułości ISO, typ i rodzaj obiektywu oraz możliwość dołączenia filtrów lub konwerterów. Dodatkowe punkty przyznawaliśmy za tryb makro, jakość wyświetlacza LCD i pojemność dołączonej karty pamięci. Znaczenie miały również tryby pracy lampy błyskowej oraz jakość dokumentacji aparatu. Ponadto zwracaliśmy uwagę na dodatkowe wyposażenie, np. dołączone akumulatory czy ładowarkę. Ocenialiśmy także obecność systemu wspomagającego poprawne ustawienie ostrości przy niedostatecznym oświetleniu.

Funkcjonalność

Tutaj sprawdzaliśmy przede wszystkim liczbę dostępnych trybów pracy oraz możliwości trybów zapisu zdjęć, wybór sposobu pomiaru światła, regulacji balansu bieli, a także manualne i automatyczne ustawianie ostrości, funkcję korekcji ekspozycji oraz autobracketingu. Punkty przyznawaliśmy również za możliwość wykonywania zdjęć seryjnych, panoramicznych, jak również opcję nagrywania dźwięku oraz krótkich filmów wideo. W tej kategorii braliśmy też pod uwagę sposób podłączania aparatu do komputera, format zapisu zdjęć na karcie pamięci oraz prędkość transmisji podczas kopiowania zdjęć z aparatu do peceta. Kluczowe znaczenie dla oceny funkcjonalności

Wszystkie zdjęcia plansz testowych wykonaliśmy w takich samych warunkach oświetleniowych w **REDAKCYJNYM LABORATORIUM FOTOGRAFICZNYM**.

miała również liczba zdjęć wykonanych na jednym komplecie baterii.

Jakość zdjęć

Jakość wykonanych aparatami fotografii ocenialiśmy na podstawie analizy zdjęć kilku plansz testowych. Wzorzec stanowiła tablica ISO 12233, według której punktowaliśmy uzyskaną na zdjęciach rozdzielczość. Wierność oddania kolorów oceniana była natomiast na podstawie wzorca kolorów Gretag Macbeth Color Checker DC. Zostały również wykonane fotografie planszy do pomiarów zniekształceń geometrycznych oraz tablicy służącej do pomiaru równomierności naświetlenia kadru przez wbudowaną lampę błyskową. Pod uwagę braliśmy także jakość kilku zdjęć wykonanych w plenerze.

Procedury testowe

Jak testowaliśmy zasilacze UPS

CHIPLAB

Do ostatniego elektronu

Kryterium udziału zasilacza w teście była ich maksymalna moc wyjściowa, która nie mogła być większa od 1000 VA. Jako nominalne obciążenie wykorzystaliśmy komputer wyposażony w płytę główną zbudowaną na bazie chipsetu i815 (Asus TUSL-2C), procesor Pentium III 800EB, dysk twardy Seagate 20 GB oraz 256 MB pamięci RAM. W slotcie AGP umieściliśmy kartę graficzną bazującą na układzie GeForce2 MX, a w złączach PCI karty: dźwiękową (SB Live!) oraz sieciową (3Com). Do zestawu podłączyliśmy 17-calowy monitor iiyama Vision Master Pro 410. Całością zarządzał zaś system operacyjny Windows 98 SE w polskiej wersji językowej.

► FUNKcjONALNOŚĆ I WYPOSAŻENIE

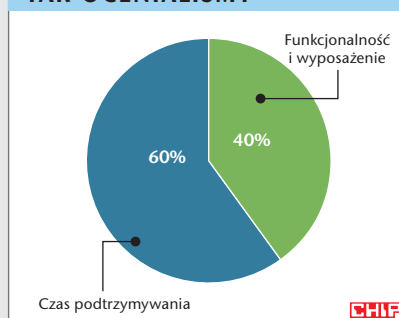
Na wysokość tej noty składało się bardzo wiele czynników, jednak decydujące znaczenie miała liczba złączy (zarówno wejściowych dla obciążenia, jak i przeznaczonych do komunikacji z komputerem) oraz praktyczność obsługi danego zasilacza, tzn. intuicyjność ewentualnych sygnałów oraz liczba monitorowanych zdarzeń. Oceniając wyposażenie danego modelu, uwzględnialiśmy również wszelkie dostarczane akcesoria (kable, przelotki itp.). Zwracaliśmy uwagę także na jakość i funkcjonalność dołączonego oprogramowania – punktowaliśmy możliwości monitorowania oraz regulacji poszczególnych

parametrów zasilacza, a także liczbę akcji, które mogą zostać zdefiniowane po wystąpieniu danego zdarzenia.

► CZAS PODTRZYMANIA

W praktycznej części testu dokonywaliśmy pomiaru efektywnego czasu podtrzymania komputera testowego przez dany model UPS-a. W tym celu wykorzystaliśmy program BatteryMark 3.0 symulujący pracę popularnych aplikacji i procesów. Czas mierzyliśmy od momentu startu benchmarka (i jednoczesnego odcięcia zasilania sieciowego) do chwili wyczerpania baterii i wyłączenia komputera. Dodatkowe punkty przyznawaliśmy zasilaczom, które w wyraźny sposób (np. sygnałem ciągłym) zwiastowały niski poziom naładowania ogniw co najmniej 30 sekund przed całkowitym rozładowaniem.

TAK OCENIALIŚMY

Procedury testowe

Jak testowaliśmy napędy CD-ROM i DVD-ROM

Płyta płycie nierówna

Nasz komputer testowy powstał na bazie płyty głównej Asus TUSL2-C, procesora Pentium III 800EB i 256 MB pamięci. Napędy CD-ROM i DVD-ROM podłączane

dowanego w aplikacji modułu Advanced DAE Quality Test, badaliśmy zdolność urządzeń do ekstrahowania muzyki z płyt CD-Audio. Dzięki sporządzonym wcześniej nośnikom o większej niż standardowa pojemności – odpowiednio 800 (90 minut) i 870 megabajtów (99 minut) – mogliśmy sprawdzić, jak urządzenia radzą sobie z odczytem tego nietypowego medium. Ponadto używaliśmy także najnowszej wersji aplikacji do kopiowania płyt CloneCD, którą wykorzystaliśmy do sprawdzania możliwości odczytu danych subkanałowych przez testowane napędy.

Oto nasz laboratoryjny ZESTAW PŁYT WZORCOWYCH. Ich duża liczba wynika z mnogości stosowanych formatów krążków CD i DVD.

były za pomocą 80-żyłowej taśmy do drugiego kanału zintegrowanego z płytą kontrolera EIDE. W ocenie możliwości uwzględnialiśmy następujące kryteria:

► FUNKCJONALNOŚĆ I WYPOSAŻENIE

Szczegółowo oceniliśmy budowę samego napędu – liczbę przycisków na panelu, rodzaj złączy audio czy możliwość awaryjnego otwarcia szuflady czytnika. Punktowane były także wszelkie dołączone kable – EIDE, audio i tym podobne akcesoria.

► GŁOŚNOŚĆ

Dość często w testach czytników CD i DVD pomijana jest kwestia hałasu generowanego przez urządzenie. Ponieważ praca przy stanowisku komputerowym wyposażonym w głośny napęd nie należy do przyjemnej, postanowiliśmy dokonywać odpowiednich pomiarów przy użyciu fonometru, a uzyskane wyniki uwzględnić w ocenie.

► KOREKCYA BŁĘDÓW

Płyty CD i DVD są często przenoszone, przekładane i przez to narażone na fizyczne uszkodzenia, na przykład zarysowania. Na szczęście specyfikacja tych nośników przewiduje takie sytuacje i stąd możliwość korekcji nawet stosunkowo dużych uszkodzeń nośnika. Żeby jednak proces naprawy przekłamanych danych się powiódł, czytnik musi wykonać odpowiednie matematyczne obliczenia. Wymagane do tego procedury są zapisywane w oprogramowaniu sterującym urządzeniem. Używając uszkodzonej płyty CD-ROM, sprawdzaliśmy skuteczność i szybkość korekcji.

► ODCZYT CD

Wykorzystując program Nero CD Speed, odczytywaliśmy zestaw płyt wzorcowych, czyli: CD tłoczoną, CD-R, CD-RW oraz CD-RW HighSpeed. Korzystając z wbu-

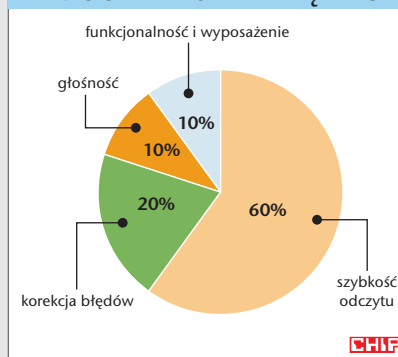
► ODCZYT DVD

Podczas testów napędów DVD wykorzystywaliśmy te same nośniki co w przypadku zwykłych CD-ROM-ów. Dodatkowo korzystaliśmy z programu Nero DVD Speed i sprawdzaliśmy, jak urządzenia radzą sobie z: tłoczoną jedno- i dwuwarstwową płytą DVD, a także nagrywalnymi nośnikami DVD-R, DVD-RW oraz DVD+RW.

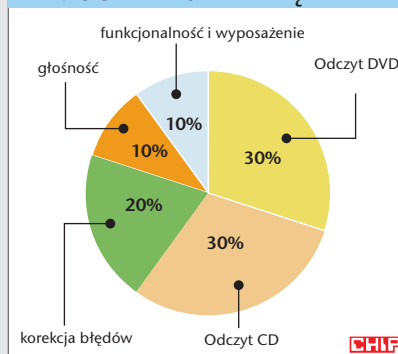
► ECONO

Ocenę ECONO obliczyliśmy według poniższego wzoru:
ECONO=POWER/Cena.

TAK OCENIŁYMY NAPĘDY CD

TAK OCENIŁYMY NAPĘDY DVD

Procedura testowa

Podczas testu napędów CD-R/RW ocenialiśmy kompatybilność nagrywarek z wybranymi typami nośników oraz mierzyliśmy prędkości zapisu i odczytu danych. Wszystkie testy wykonaliśmy na komputerze PC z procesorem Intel Pentium III 800 MHz, który osadzony był w płycie głównej Asus CUSL2-C, wyposażonej w kontroler EIDE UltraATA/100 i 256 MB pamięci operacyjnej. Dane nagrywaliśmy na nośnikach firmy TDK.

Wydajność – zapis [50%]

W tej kategorii największą liczbę punktów przyznawaliśmy napędowi, który w najkrótszym czasie nagrywał płyty CD-R i CD-RW. Aplikacją testową był Alcohol 120%, za pomocą którego wypalaliśmy na płytach CD-R/RW obraz krążka CHIP-CD 1/2003. Do zapisu pakietowego stosowaliśmy aplikację InCD wchodzącą w skład pakietu Nero Burning ROM. Zmierzony za pomocą stopera czas kopiowania danych z dysku twardego na płytę CD-RW był podstawą do wystawienia oceny nagrywarki za szybkość zapisu danych w trybie PacketWriting. Zapisów wielosesyjnych (multisession) oraz nadmiarowych (overburning) dokonywaliśmy za pomocą aplikacji Nero Burning ROM, również mierząc czas operacji stoperem.

Wydajność – odczyt [25%]

Prędkość odczytu danych z wzorcowych płyt mierzyliśmy za pomocą programu Nero CD Speed 1.2g. Do testów wykorzystaliśmy zarówno nośniki CD-R (płyta tłoczona oraz „nagrana”), jak i CD-RW (High Speed oraz Ultra Speed) zapełnione tą samą ilością danych o rozmiarze 695 MB. Wzorcową płytą tłoczoną był CHIP-CD 1/2003. Przed przystąpieniem do testów wykonaliśmy

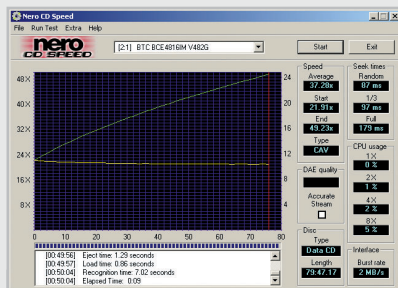
wierne kopie tego krążka, które przenieśliśmy następnie na nośniki CD-R/RW.

Funkcjonalność [15%]

Oceniając funkcjonalność każdej nagrywarki, zwracaliśmy uwagę na kompatybilność napędu z różnymi typami płyt CD-R/RW oraz zdolność do omijania zabezpieczeń. Dodatkowe punkty przyznawane były za diody sygnalizujące pracę napędu, zamontowane wyjścia dźwiękowe, liczbę przycisków sterujących, sposób ładowania płyty oraz możliwość pracy w pozycji pionowej. Weryfikowaliśmy też głośność nagrywarki podczas pracy.

Jakość [10%]

Podczas ustalania, która nagrywarka zapisuje dane na płytach CD-R z najlepszą jakością, sprawdzaliśmy, ile błędów C1 oraz C2 pojawi się na nagranych nośniku tuż po jego wypaleniu. Do weryfikacji wypalonych krążków użyliśmy programu KProbe, dzięki któremu można przeanalizować każdy sektor nagranej płyty CD. Najwyższą notę w tej kategorii otrzymywał napęd, który nagrał nośniki z najmniejszą liczbą błędów C1 i C2.

Prędkość transmisji danych z odczytanych przez nagrywarki płyt CD baliśmy programem **NERO CD SPEED**.

Kropla za kroplą

Jako platformy testowej użyliśmy komputera zbudowanego na bazie procesora Pentium III 800, wyposażonego w 256 MB pamięci RAM oraz płytę główną Asus TUSL2-C. Całością zarządzał system operacyjny Windows 98 SE.

Drukarki zaopatrzone zarówno w port równoległy, jak i USB testowaliśmy przy zastosowaniu tego drugiego. Urządzenia wyposażone w złącze USB 2.0 podłączaliśmy za pośrednictwem odpowiedniego kontrolera.

Testy przeprowadzaliśmy na papierze zalecanym przez producenta. W przypadku braku takich materiałów stosowaliśmy nośnik o właściwościach maksymalnie do niego zbliżonych.

WYPOSAŻENIE

Na wysokość końcowej noty w tej kategorii składało się wiele czynników, jednak decydujące znaczenie miały: liczba i typ udostępnianych przez urządzenie złączy, pojemność wbudowanych podajników i odbiorników papieru, a także tryby emulacji. Dużą wagę przywiązywaliśmy do możliwości pracy w sieci oraz sposobności ewentualnej rozbudowy. Tradycyjnie punktowaliśmy dołączone oprogramowanie, sterowniki do różnych systemów oraz jakość i czytelność dokumentacji.

FUNKCJONALNOŚĆ

Kategoria ta miała na celu wyłonienie drukarki najbardziej wszechstronnej pod względem obsługi. Punktowaliśmy tutaj automatyzację procesów kalibracji drukarki, a także rozpoznawania rodzaju nośnika. Ogromny wpływ na końcową pozycję w tym rankingu miał stopień rozbudowania sterownika ze szczególnym uwzględnieniem opcji mających bezpośredni wpływ na jakość wydruku (możliwość regulacji kontrastu, jasności, nasycenia czy też niezależnego ustalenia rozdzielczości) oraz dotyczących układu (drukowanie plakatu, kilku stron na jednej, znaków wodnych itp.).

ERGONOMIA

Drukarka ergonomiczna musi być cicha, dlatego też zwracaliśmy baczna uwagę na natężenie hałasu podczas pracy urządzenia. Nie bez znaczenia były również intuicyjny przebieg procesu instalacji/deinstalacji oraz sposób i przejrzystość sygnalizacji przez „plujkę” ewentualnych błędów.

BY OCENIĆ PRZYDATNOŚĆ drukarek w różnych zastosowaniach, drukowaliśmy wiele odmiennego typu zawierających tekst, fotografie i grafikę.

SZYBKOŚĆ

Tu istotna była zarówno prędkość przetwarzania, mierzona od wydania polecenia „Drukuj” do pierwszej reakcji drukarki, jak i całkowity czas wydruku do momentu wypadnięcia ostatniej strony na podajnik.

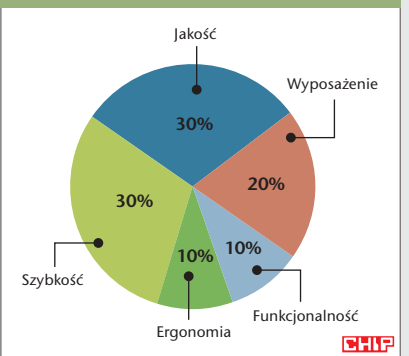
JAKOŚĆ

Przydatność drukarki do zastosowań typowo biurowych ustalaliśmy, dwukrotnie (w trybach normalnym i oszczędzania atramentu) drukując dokument tekstowy, utworzony za pomocą Worda 97. W tym przypadku ocenialiśmy czytelność, jednolitość wypełnienia oraz gładkość krawędzi różnokolorowej czcionki.

Kolejnym wzorcem była grafika prezentacyjna, w skład której wchodziły elementy obiektów rastrowych, wektorowych, tekst oraz niewielkie zdjęcie. Wzorec ten drukowaliśmy na papierze zwykłym, podwyższonej jakości oraz folii.

Jakość druku fotografii ocenialiśmy na podstawie serii zdjęć zapisanych w różnych formatach i rozdzielczościach (od 150 do 1200 dpi). Oceniając poszczególne wydruki, zwracaliśmy uwagę na wierność oddania kolorów, precyzję odwzorowania detali oraz ostrość danego obrazu.

TAK OCENIALIŚMY

Procedura testowa

Procesory należą do jednego z niewielu grup komponentów komputerowych, dla których ceny potrafią zmienić się radykalnie w ciągu jednego dnia. Co więcej, dosłownie co chwilę pojawiają się nowe, znacznie szybsze modele, a stare „ekonomiczne” układy wychodzą ze sprzedaży. Biorąc te wszystkie czynniki pod uwagę postanowiliśmy, mimo sporządzenia rankingu POWER (Ocena ogólna) i opłacalności (ECONO), zrezygnować w teście z przyznania wyróżnień CHIP-Tip POWER i CHIP-Tip ECONO.

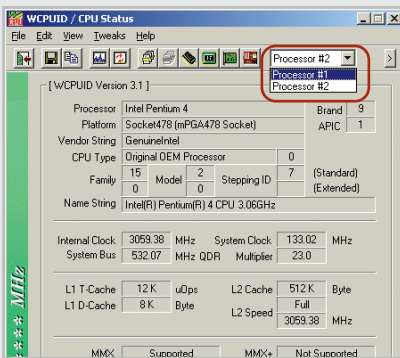
Stanowisko pomiarowe

Do testu procesorów wykorzystaliśmy dwie różne platformy sprzętowe. Układy z rodziny Celeron i Pentium 4 testowaliśmy na płycie

głównej Asus P4G8X (chipset Intel E7205) wraz z 512 MB pamięci DDR SDRAM. Układy AMD Athlon i Duron współdziałały z płytą firmy Chaintech 7NJS1 zbudowaną na bazie chipsetu nVidia nForce2, na której również znalazło się 512 MB pamięci tego samego typu. Tutaj pamięć pracowała z identyczną częstotliwością jak magistrala FSB procesora (synchronicznie). Jedynie dwa dostarczone w ostatniej chwili do laboratorium układy Pentium 4 – 2,8 GHz HT i 3,0 GHz HT – testowaliśmy na płycie Intel Desktop Board D865GFB (chipset i865G) obsługującej 800 MHz magistralę FSB. Uzupełnieniem każdego zestawu były dysk twardy DiamondMax Plus 9 oraz karta graficzna Leadtek WinFast z układem nVidia GeForce4 Ti 4200 AGP 8x.

2003. Wyznacznikiem wydajności CPU w aplikacjach 3D był też test 3DMark2001 SE. Wydajność CPU w zastosowaniach multimedialnych sprawdziliśmy za pomocą pomiaru czasu spakowania 11 utworów do standardu MP3 za pomocą kodaera LAME. Mierzylismy także czas kompresji 10-minutowego filmu DVD do formatu DivX 5.0.2. Zestaw testów zamykał benchmark PC Mark 2002 i kompilacja jądra Linuksa dystrybucji Red Hat 8.0.

Ponieważ dla procesorów nie braliśmy pod uwagę innych elementów wyposażenia, wyjątkowo Ocena ogólna (POWER) pokrywa się z oceną wydajności. Złożyło się na nią siedem podkategorii przedstawionych na poniższym wykresie. Opłacalność wyliczyliśmy zaś wg wzoru $ECONO = \frac{POWER}{Cena}$.

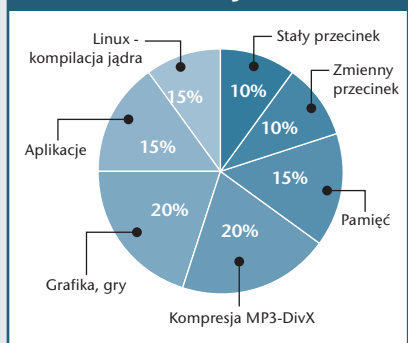
PROGRAM DIAGNOSTYCZNY WINCPUID wykrywa w przypadku procesora Pentium 4 HT 3,06 GHz dwa układy.

Pomiary wydajności

Do testów staraliśmy się dobrać takie programy, które w jak największym stopniu obciążają procesor. Aplikacje uruchamiane były pod kontrolą angielskiej wersji systemu Windows XP Professional z zainstalowanymi poprawkami Service Pack 1. Wydajność CPU mierzona była za pomocą benchmarków niskopoziomowych, aplikacyjnych, gier i software'u narzędziowego do obróbki audio i wideo.

Pierwszy etap testu składał się z testów niskopoziomowych. Tutaj uruchamialiśmy aplikacje CHIP Benchmark32 i SiSoft Sandra Professional. Do oceny braliśmy także liczbę klatek osiągniętych na danym procesorze w grach Quake III Arena i Unreal Tournament

Składowe oceny POWER*

* – W przypadku procesorów ocena POWER składa się tylko z pomiarów wydajności.

Procedura testowa

Aby uczynić ranking bardziej przejrzystym, a przez to ułatwić ewentualny wybór, wszystkie urządzenia podzieliśmy na trzy grupy: półprzewodnikowe (wyposażone wyłącznie w pamięć flash), odtwarzające płyty CD oraz modele z zainstalowanym dyskiem twardym.

Przed przystąpieniem do oceny danego urządzenia sprawdzaliśmy, czy zainstalowana w nim wersja firmware'u jest aktualna, a w razie potrzeby dokonywaliśmy jej aktualizacji. Odtwarzacze pozwalające na komunikację z komputerem podłączaliśmy do zestawu testowego z systemem operacyjnym Windows XP Professional w polskiej wersji językowej, zbudowanego na bazie procesora Pentium III 800 MHz, płyty głównej Asus TUSL2-C oraz karty dźwiękowej SB Audigy (z kontrolerem FireWire). Odtwarzacze MP3 ze złączem FireWire podłączaliśmy do kontrolera wbudowanego w kartę dźwiękową SB Audigy, a urządzenia wyposażone w port USB do kontrolera Adaptec USB 2.0 3100LP. Na końcową ocenę urządzenia złożyły się wyniki z następujących kategorii:

Funkcjonalność i ergonomia (40%)

Oceniając wymienione powyżej cechy konkretnego modelu, braliśmy pod uwagę jego

rozmiary i ciężar, sposób zasilania oraz ogólną intuicyjność obsługi odtwarzacza. Baczną uwagę zwracaliśmy na obecność wyświetlacza, a także ilość i przejrzystość przekazywanych przez niego informacji (prawidłowa interpretacja nazw plików i katalogów). Punkty przydzielaliśmy też za liczbę dostępnych trybów odtwarzania muzyki (zapętlenie, losowy wybór utworu, tryb intro), możliwość ewentualnej korekcji tonów (equalizer) oraz opcję tworzenia playlisty. Na ocenę w tej kategorii miała też wpływ liczba dodatkowych – poza MP3 – obsługiwanych przez dany odtwarzacz formatów muzycznych (MP3 Pro, WMA, WAV itp.).

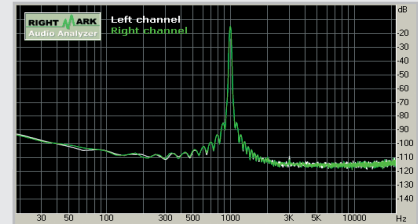
Budowa i wyposażenie (30%)

Podstawą do oceny odtwarzacza w tej kategorii była pojemność zainstalowanej w nim pamięci oraz sposób jej ewentualnej rozbudowy. Dużą wagę przywiązywaliśmy też do dostarczanych wraz z urządzeniem akcesoriów, ze szczególnym uwzględnieniem kart flash, zasilaczy, dokumentacji oraz oprogramowania – funkcjonalność tego ostatniego również podlegała ocenie. Punktowaliśmy ponadto obecność dodatkowych modułów, takich jak tuner FM czy dyktafon.

Jakość (30%)

Aby ocenić, jak grają poszczególne odtwarzacze MP3, przeprowadziliśmy dwa rodzaje testów. Pierwszy polegał na analizie specjalnego sygnału, zgranego uprzednio przez złącze line-in karty dźwiękowej do komputera za pomocą programu Rightmark Analyzer 4.3.

W drugim (subiektywnym) wykorzystaliśmy sześć utworów stanowiących przekrój różnych gatunków muzycznych. Do ich odsłuchania użyliśmy dwóch rodzajów słuchawek: dostarczonych w zestawie z odtwarzaczem oraz modelu MDR-ED238ML firmy Sony.

Parametry elektroakustyczne odtwarzaczy MP3 sprawdzaliśmy programem **RIGHTMARK AUDIO ANALYZER 4.3.**

Jak testowaliśmy dyski twarde

CHIPLAB

Wirujące dane

Aby zapewnić powtarzalność wyników oraz ich skalowalność względem siebie, wszystkie poddane testom dyski podłączone były do tej samej platformy systemowej. Trzon komputera pomiarowego stanowiły: dwuprocesorowa płyta główna firmy Tyan (model S2518), procesor Intel Pentium III Tualatin 1 GHz oraz 256 MB pamięci SDRAM (registered ECC) Kingston. Funkcję dysku systemowego, na którym zainstalowano Windows XP Professional, pełnił napęd Maxtor D740X-6L o pojemności 20 GB.

Aby zapewnić testowanym urządzeniom optymalne warunki pracy, każdy napęd, w zależności od interfejsu, podpinany był do zewnętrznego kontrolera. Pracą dysków EIDE zarządzał kontroler Promise Ultra133TX, napędów SCSI – Adaptec 29160. Oba kontrolery są kompatybilne z 64-bitowymi złączami PCI taktowanymi częstotliwością 66 MHz, zainstalowanymi na płycie głównej.

Na każdym dysku tworzona była partycja zajmująca całą jego powierzchnię. W celu zapewnienia powtarzalności wyników przed podłączeniem następnego dysku partycja z systemem odtwarzana była z kopii wzorcowej.

Podczas testu dyski twarde podłączaliśmy do **KONTROLERÓW ULTRAATA/133 LUB ULTRA 320 SCSI**, które współpracowały z 64-bitowym złączem PCI.

WYDAJNOŚĆ

Na ocenę wydajności złożyły się wyniki uzyskane za pomocą aplikacji SiSoft Sandra oraz WinBench 99 uruchamianych na partycjach testowych w formacie FAT 32 oraz NTFS. Punktowaliśmy minimalne, maksymalne oraz średnie prędkości transmisji, zmierzone podczas odczytu oraz zapisu danych. Ocenie podlegały również zanotowany czas dostępu oraz szybkość transferu na początku i na końcu nośnika. Test liniowego odczytu i zapisu danych przeprowadziliśmy za pomocą aplikacji HD Tach 2.61.

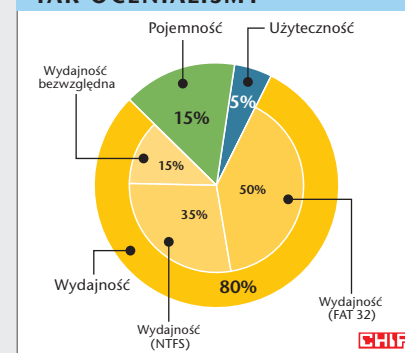
POJEMNOŚĆ

Maksymalną liczbę punktów w tej kategorii otrzymywało urządzenie mieszczące największą ilość danych. Pod uwagę braliśmy pojemność zmierzoną w teście, a nie wartość podaną przez producenta.

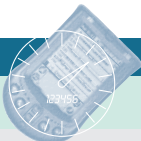
UŻYTECZNOŚĆ

W tej kategorii ocenie podlegały okres gwarancji, jakość dołączonej do dysku dokumentacji oraz temperatura osiągnięta przez dysk po ukończeniu wszystkich testów, którą mierzyliśmy za pomocą pirometru w trzech różnych miejscach urządzenia.

TAK OCENIALIŚMY

Procedury testowe

Jak testowaliśmy palmtopy

CHIPLAB

Mały, a dużo potrafi

Palmtopy sklasyfikowano w dwóch kategoriach. Badaliśmy ich przydatność jako mininotebooka i PDA (elektronicznego organizera). W każdej z nich osobno oceniano funkcjonalność i wyposażenie oraz dodawaliśmy punkty za wydajność i stabilność. Testy wykonaliśmy z wykorzystaniem notebooka z procesorem Intel Celeron 800 MHz, z portem podczerwieni IrDA oraz systemem Windows 2000.

	A	B	C
1			
2			
3		eolsazxcn	
4		ęółśażźćń	
5		ĘÓŁŚĄŻŹĆŃ	
6			
7	1.		Komórka wyrównana do lewej
8			
9	2.		Komórka wysrodkowana
10			
11	3.		Komórka wyrównana do prawej
12			

Ready Arkusz1 Sum=0

JEDNĄ z FUNKCJI badanych w naszym laboratorium była obsługa polskich literek.

samymi wagami. Punktowaliśmy przede wszystkim urządzenia, które podczas działania się nie zawieszały, a praca z aplikacjami odbywała się płynnie. Drugim istotnym elementem była ocena prędkości transmisji danych do i z notebooka z wykorzystaniem wbudowanego portu podczerwieni IrDA. W przypadku komputerów narecznych z systemami Windows CE i Pocket PC pakiet przesyłanych danych miał rozmiar 1,4 MB. W palmtopach z Palm OS, gdzie rozmiar dokumentów jest mniejszy, syn-

chronizację przeprowadziliśmy z wykorzystaniem trzech dokumentów tekstowych o łącznym rozmiarze około 600 KB. Z pomiaru szybkości przesyłu informacji przez port szeregowy lub USB zrezygnowaliśmy, ponieważ podczas typowej synchronizacji danych różnice pomiędzy testowanymi urządzeniami były zbyt małe.

► FUNKCJONALNOŚĆ

Tutaj ocenialiśmy przede wszystkim możliwość wymiany danych z komputerem stacjonarnym, funkcjonalność wbudowanego oprogramowania PIM i aplikacji biurowych (edytor tekstu, arkusz kalkulacyjny). Punkty przyznawaliśmy także za obecność klienta poczty e-mail, przeglądarki stron WWW, systemu rozpoznawania pisma ręcznego czy nakładki spolszczającej interfejsu systemu operacyjnego. Duże znaczenie miała jakość wyświetlanego na ekranie obrazu, możliwość bezpośredniego drukowania z palmtopa oraz wygoda posługiwania się klawiaturą. Ze względu na wystawianie dwóch ocen poszczególne noty były brane do klasyfikacji końcowej w tej kategorii z różnymi wagami. Przykładowo: w kategorii Notebook przyznawaliśmy punkty za klawiaturę, a w przypadku PDA nie punktowaliśmy kolorowego ekranu.

► WYPOSAŻENIE

Przyjrzelśmy się wyposażeniu każdego urządzenia, biorąc pod uwagę typ zamontowanego wyświetlacza, dostępne funkcje multimedialne (głośniczek, mikrofon, wyjście słuchawkowe), porty komunikacyjne, dodatkowe akcesoria znajdujące się w zestawie (stacja dokująca, kable) i jakość dokumentacji. Ocenialiśmy także dostępność innych akcesoriów, które można dokupić. W tej kategorii większy nacisk położyliśmy na możliwości komunikacyjne palmtopów (współpraca z modemem, kartą sieciową czy modułem GSM).

► WYDAJNOŚĆ I STABILNOŚĆ

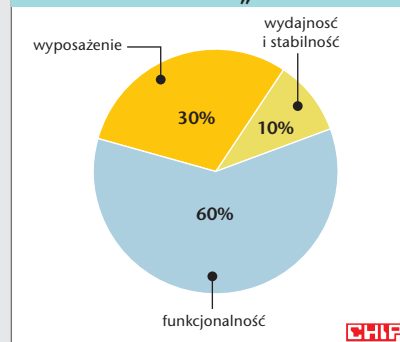
W tej kategorii wszystkie oceny składowe były włączane do noty końcowej z takimi

► ECONO

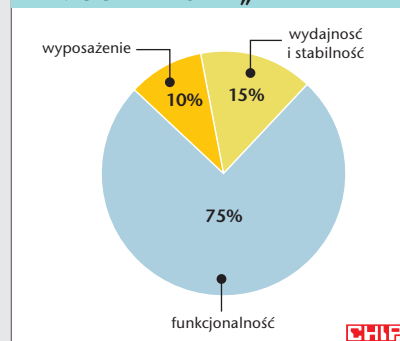
Ocenę ECONO obliczyliśmy według poniższego wzoru:

$$\text{ECONO} = \text{POWER}^2 / \text{Cena}$$

TAK OCENILIŚMY „NOTEBOOKI”

TAK OCENILIŚMY „PDA”

Procedura testowa – monitory LCD

Źródłem sygnału kontrolnego dla wszystkich testowanych paneli LCD była karta graficzna Leadtek GeForce3 Ti 500. Przed przystąpieniem do oceny jakości każdy z badanych wyświetlaczy poddawany był co najmniej półgodzinnemu wygrzewaniu. Dopiero po tym czasie można przyjąć, że fabrycznie nowy panel uzyskuje optymalne parametry pracy.

Przeprowadzone przez nas pomiary przede wszystkim związane były z poprawnością wyświetlanego przez monitory obrazu. Oczywiście nie pominęliśmy innych czynników. W efekcie na kolejność poszczególnych modeli w naszym rankingu wpływ miały następujące oceny cząstkowe:

Jakość obrazu (45%)

Do oceny jakości obrazu wyświetlonego w nominalnej rozdzielczości wykorzystaliśmy aplikację Display Mate 2.03 Multimedia Edition. Za jej pomocą oraz przy użyciu spektrofotometru Minolta Color Analyzer CA-100 zmierzaliśmy jednorodność i poprawność wyświetlania kolorów. Następnie sprawdziliśmy, jak prezentuje się obraz w rozdzielczościach niższych od nominalnej. Ostatnim etapem testu była subiektywna ocena smużenia obrazu wyświetlanego przez dany monitor – zarówno w przypadku gier (Quake III Arena), jak i filmów DVD.

Funkcjonalność i ergonomia (20%)

W tej kategorii główny nacisk położyliśmy na system sterowania parametrami monitora (tzw. OSD – On Screen Display). Na naszą ocenę wpływ miały również liczba oraz różnorodność udostępnionych użytkownikowi funkcji regulacji.

Oczywiście nie mogliśmy też pominąć tak istotnego czynnika, jakim jest spełnianie przez

monitor norm ergonomii oraz oszczędzania energii. Istotna też była dla nas zgodność monitora ze szwedzkimi specyfikacjami TCO'95, TCO'99 i TCO'03. W urządzeniach dysponujących głośnikami sprawdzaliśmy ich wpływ (lub jego brak) na wyświetlany obraz.

Wyposażenie (20%)

Na ocenę w tej kategorii wpływ miały wszystkie elementy dodatkowe, które otrzymujemy zwykle wraz z monitorem – sterowniki, profile kolorów czy dołączone oprogramowanie. W skład oceny weszły także punkty za różne dodatki – głośniki, mikrofon, liczbę złączy, wbudowany hub USB oraz dołączone kable. Baczna uwagę zwracaliśmy też na zawartość dokumentacji – ze szczególnym uwzględnieniem polskiej wersji językowej

Budowa i obsługa (15%)

Oceniliśmy tu jakość wykonania wyświetlaczy – w tym obecność elementów podatnych na uszkodzenia (np. różnych delikatnych kłapek osłaniających przyciski) oraz wygodę instalacji wtyczek do gniazd podłączeniowych. Najwięcej punktów przyznawaliśmy za możliwość regulacji położenia ekranu: zarówno w płaszczyźnie pionowej, jak i poziomej. Istotna też była dla nas możliwość zmiany kąta nachylenia ekranu oraz jego obrotu o 90 stopni.

PRZY POMOCY LUPY I LUNETKI powiększającej obraz pięćdziesięciokrotnie badaliśmy matryce stosowane w testowanych wyświetlaczach LCD.

Procedura testowa paneli 15-calowych

Źródłem sygnału kontrolnego dla wszystkich testowanych paneli LCD była karta graficzna Matrox Millennium G550 Dual Head. Przed przystąpieniem do oceny jakości każdy z badanych wyświetlaczy poddawany był co najmniej półgodzinnemu wygrzewaniu. Dopiero po tym czasie można przyjąć, że fabrycznie nowy panel uzyskuje optymalne parametry pracy.

Przeprowadzone przez nas pomiary przede wszystkim związane były z poprawnością wyświetlanego przez monitory obrazu. Oczywiście nie pominęliśmy innych czynników. W efekcie na kolejność poszczególnych modeli w naszym rankingu wpływ miały następujące oceny cząstkowe:

Jakość obrazu (45%)

Do oceny jakości obrazu wyświetlonego w nominalnej rozdzielczości wykorzystaliśmy aplikację Display Mate 2.03 Multimedia Edition. Za jej pomocą oraz przy użyciu spektrofotometru Minolta Color Analyzer CA-100 zmierzaliśmy jednorodność i poprawność wyświetlania kolorów. Następnie sprawdziliśmy, jak prezentuje się obraz w rozdzielczościach niższych od nominalnej. Ostatnim etapem testu była subiektywna ocena smużenia obrazu wyświetlanego przez dany monitor – zarówno w przypadku gier (Quake III Arena), jak i filmów DVD.

NAJWAŻNIEJSZE POMIARY dotyczące jasności i poprawności odwzorowania barw w poszczególnych obszarach ekranu odbywają się przy wykorzystaniu spektrofotometru Minolta CA-100.

Funkcjonalność i ergonomia (20%)

W tej kategorii główny nacisk położyliśmy na system sterowania parametrami monitora (tzw. OSD – On Screen Display). Na naszą ocenę wpływ miały również liczba oraz różnorodność udostępnionych użytkownikowi funkcji regulacji.

Oczywiście nie mogliśmy też pominąć tak istotnego czynnika, jakim jest spełnianie przez monitora norm ergonomii oraz oszczędzania energii. Szczególnie istotna była dla nas zgodność monitora ze szwedzkimi specyfikacjami TCO'95 i TCO'99. W urządzeniach dysponują-

cych głośnikami sprawdzaliśmy ich wpływ (lub jego brak) na wyświetlany obraz.

Wyposażenie (20%)

Na ocenę w tej kategorii wpływ miały wszystkie elementy dodatkowe, które otrzymujemy zwykle wraz z monitorem – sterowniki, profile kolorów czy dołączone oprogramowanie. W skład oceny weszły także punkty za różne dodatki – głośniki, mikrofon, liczbę złączy, wbudowany hub USB oraz dołączone kable. Baczność uwagę zwracaliśmy też na wartość dokumentacji – ze szczególnym uwzględnieniem polskiej wersji językowej

Budowa i obsługa (15%)

Oceniliśmy tu jakość wykonania wyświetlaczy – w tym obecność elementów podatnych na uszkodzenia (np. różnych delikatnych kłapek osłaniających przyciski) oraz wygodę instalacji wtyczek do gniazd podłączeniowych. Najwięcej punktów przyznawaliśmy za możliwość regulacji położenia ekranu: zarówno w płaszczyźnie pionowej, jak i poziomej. Istotna też była dla nas możliwość zmiany kąta nachylenia ekranu oraz jego obrotu o 90 stopni.

Wycisnąć ostatnie poty

Platforma testowa składała się z procesora Pentium 4 3,06 GHz z Hyper-Threadingiem, dwóch 256-megabajtowych modułów DDR SDRAM Corsair XMS, karty graficznej AGP 8x Leadtek WinFast A280 THD (nVidia GeForce4 4280) ze 128 MB RAM oraz wydajnego dysku twardego Maxtor DiamondMax Plus 9 80 GB z 8 MB pamięci cache i interfejsem Ultra-ATA/133. Wszystkie pomiary przeprowadziliśmy w systemie Windows XP z Service Packiem 1.

Wymagające gry, takie jak **UNREAL TOURNAMENT 2003**, doskonale nadają się do sprawdzania wydajności płyt głównych.

■ WYPOSAŻENIE (40%)

W ramach tej kategorii przyznawaliśmy punkty za zintegrowane elementy (kartę dźwiękową, sieciową, kontroler RAID itp.). Przy ocenie uwzględnialiśmy dołączone programy (antywirusowe, monitorujące, do overclockingu). Zwracaliśmy też uwagę na ilość i jakość informacji zawartych w instrukcji obsługi z uwzględnieniem polskiej wersji językowej.

■ WYDAJNOŚĆ (25%)

Pomiar wydajności przeprowadzaliśmy przy użyciu różnych narzędzi. Wykorzystaliśmy wiele znanych programów: SiSoft Sandra 2003, CHIP Benchmark32, 3DMark 2001 SE, PCMark 2002, HD Tach 2.61. Skorzystalismy także z popularnych gier Quake III Arena oraz Unreal Tournament 2003. W ramach testu dokonaliśmy również konwersji fragmentu filmu w postaci pliku VOB (MPEG 2, AC3) do formatu DivX 5.02 z dźwiękiem MP3 (LameEnc).

■ FUNKCJONALNOŚĆ (20%)

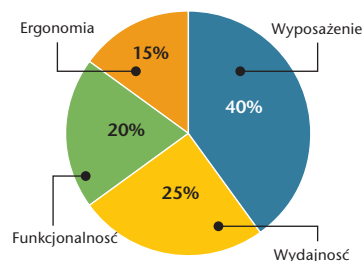
O liczbie punktów decydowały tutaj takie czynniki, jak obsługa pamięci – maksymalna wielkość, liczba banków i dostępnych ustawień FSB oraz funkcjonalność BIOS-u (np. możliwość zmiany podzielników PCI

i AGP, ręczne dostrojenie parametrów pracy pamięci).

■ ERGONOMIA (15%)

Na wysokość noty za ergonomię wpływ miały cechy związane z prostotą i wygodą montażu w obudowie oraz obsługi płyty głównej. Szczególną uwagę zwracaliśmy na opisy złączy, zworek i gniazd. Sprawdzaliśmy dostęp do modułów pamięci – czy zamontowana karta nie utrudnia włożenia dodatkowego RAM-u. Weryfikowaliśmy również obecność klipsu zabezpieczającego kartę AGP przed wysunięciem ze złącza.

SKŁADOWE OCENY POWER

„Moc zaklęta w fps”

Jak by się mogło złudnie wydawać, kwota rzędu 10 tysięcy przeznaczona na zakup wydajnego komputera do gier nie jest wcale wygórowaną kwotą. Jednak ze względu na jej realną dużą wartość przetestowanie peceta tylko pod kątem gier 3D mija się z celem.

Do przeprowadzenia pomiarów wybraliśmy system operacyjny Windows XP Home Edition PL, uznając go za najbardziej optymalny dla gracza i wystarczająco stabilny do zastosowań profesjonalnych. Do skonfigurowania komputerów posłużyliśmy się najnowszymi certyfikowanymi sterownikami oraz zainstalowaliśmy wszystkie aktualne poprawki. Do pomiarów posłużyły nam popularne benchmarki (m.in. SiSoft SANDRA, SYSmark 2002, PCMark 2002) oraz gry 3D (m.in. UT2003, Quake III Arena, Giants, Comanche 4) wykorzystujące zarówno biblioteki DirectX 7.0, jak i DX8.1, instrukcje T&L oraz średnich i dużych rozmiarów tekstury. Nie zapomnieliśmy o programach wykorzystujących wbudowane w karty graficzne jednostki Pixel i Verteks Shader.

► BUDOWA

W tej kategorii kładliśmy szczególny nacisk na ocenę doboru odpowiednich komponentów komputera. Punkty przyznawaliśmy zarówno za ilość urządzeń, wszechstronność zestawu, jak i funkcjonalność poszczególnych komponentów (liczbę złączy, interfejsów, wejść oraz wyjść sygnałowych).

► WYPOSAŻENIE

Zwycięzcą tego rankingu mógł zostać tylko komputer, do którego udostępniona została pełna specyfikacja wszystkich podzespołów. Odrębnej ocenie podlegały materiały publikowane zarówno w skoroszytach, jak i w postaci elektronicznej. Na ocenę końcową nie miały wpływu zawarte tam informacje oraz ich użyteczność dla nabywcy.

► ERGONOMIA

W tej kategorii ocenie podlegał przede wszystkim sposób konfiguracji komputera.

NOWE GRY 3D to przede wszystkim wysokiej jakości grafika z dużymi, wielomegabajtowymi teksturami.

Punkty przydzielane były za jakość wykonania obudowy, zamontowane dodatkowe prowadnice montażowe oraz pomysłowe rozwiązania konstrukcyjne (odpinane bloki, zdejmowane pokrywy). Nie bez znaczenia pozostawała kwestia samego sposobu zamontowania komponentów i przyszła rozbudowa o kolejne podzespoły.

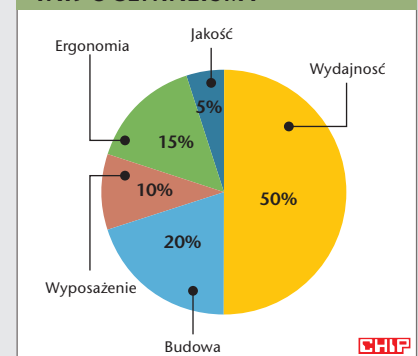
► JAKOŚĆ

Jak sama nazwa wskazuje, komplet punktów mógł uzyskać jedynie ten zestaw, w którym jakość montażu komponentów, sposób ich wspólnego połączenia oraz kształt przycisków nie budziły żadnych zastrzeżeń.

► WYDAJNOŚĆ

Kategoria ta została zdominowana przez uzyskane wyniki testów. Największa liczba punktów została przyznana najszybszej testowanej maszynie.

TAK OCENIŁIŚMY

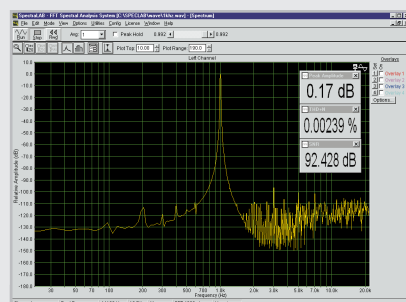
Procedury testowe

Jak testowaliśmy karty dźwiękowe

Zobaczyć to, czego nie słyszać

Stanowisko testowe składało się z dwóch bliźniaczych komputerów z procesorem Pentium III 800 MHz wyposażonych w 128 megabajtów pamięci RAM i dyski twarde Seagate Baracuda ATA III z systemem

Do mierzenia parametrów elektroakustycznych wykorzystaliśmy program do analizy dźwięku **SPECTRALAB 4.32**.

Windows 98 wydanie drugie PL. Na jednym zainstalowana została karta dźwiękowa, która posłużyła nam jako wzorcowe źródło dźwięku. W drugim peciecie instalowane były testowane karty.

WYDAJNOŚĆ

Na ocenę wydajności złożyły się trzy elementy. Wpływ karty dźwiękowej na obciążenie procesora zmierzaliśmy programem Audio WinBench 99. Sprawdziliśmy również, z jak dużym opóźnieniem jest odtwarzany i nagrywany sygnał. Ma to duże znaczenie dla osób korzystających z instrumentów MIDI, gdyż opóźnienia rzędu kilkudziesięciu milisekund mogą dyskwalifikować kartę jako urządzenie przydatne do komponowania muzyki. Za pomocą aplikacji do analizy sygnałów audio SpectralLab 4.32 i programowego generatora dźwięków zmierzaliśmy stosunek sygnału do szumu SNR, współczynnik zniekształceń harmonicznnych THD+N i pasmo

przenoszenia każdej karty dźwiękowej. Pomiarzy wykonaliśmy osobno dla analogowego wyjścia Line-Out (tor digital-analog D/A) i wejścia Line-In (tor analog-digital A/D). Elementem składowym oceny wydajności była także subiektywna ocena jakości dźwięku podczas odtwarzania plików MIDI, WAV, MP3, utworu z płyty CD oraz filmu z krążka DVD-Video.

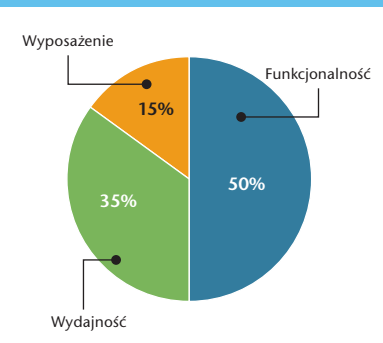
FUNKCJONALNOŚĆ

W tej kategorii zwróciliśmy uwagę na możliwości, jakie daje nam karta dźwiękowa, czyli na liczbę i typ gniazd wejściowych i wyjściowych, nakładanie na sygnał efektów dźwiękowych, kompatybilność z różnymi standardami dźwięku przestrzennego oraz poprawność emulacji karty Sound Blaster w środowisku MS-DOS.

WYPOSAŻENIE

Oceniając wyposażenie, braliśmy pod uwagę sterowniki i oprogramowanie dołączone do karty dźwiękowej, a w szczególności aplikacje do odtwarzania i edycji plików dźwiękowych, filmów DVD itp. Punkty przyznawaliśmy także za wyposażenie dodatkowe (kable i akcesoria). Ważną rolę odgrywała też jakość dołączonej do urządzenia dokumentacji.

TAK OCENIALIŚMY

Procedury testowe

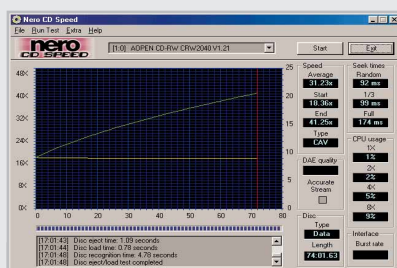
Jak testowaliśmy nagrywarki

CHIPLAB

Kręcenie płyty

Testy wszystkich nagrywarek przeprowadziliśmy w jednakowych warunkach – jako platformę testową wykorzystaliśmy komputer wyposażony w płytę główną zbudowaną na bazie chipsetu i815 (Asus TUSL-2C), procesor Pentium III 800 MHz, dysk twardy Seagate ST320414A oraz 256 MB pamięci RAM. Systemem operacyjnym był Windows 98 SE PL.

Napędy ATAPI podłączaliśmy do zintegrowanego z płytą kontrolera Ultra ATA/100 w trybie master jako wyłączne obciążenie drugiego kanału. Urządzenia SCSI instalowaliśmy za pośrednictwem zewnętrznego kontrolera Adaptec 3950U2.

DO SPRAWDZENIA RZECZYWISTEJ SZYBKości ODCZYTU DANYCH w różnych obszarach nośnika użyliśmy programu Nero CD Speed.

► FUNKCJONALNOŚĆ

Na wysokość noty w tej kategorii składało się kilka czynników, jednak decydujące znaczenie miała liczba obsługiwanych formatów odczytu i zapisu płyt CD. Punkty przyznawaliśmy również za rozbudowany panel sterowania oraz dostępne złącza. Pod uwagę braliśmy także natężenie dźwięku emitowanego przez urządzenie.

► WYPOSAŻENIE

Oceniając wyposażenie danego modelu, punktowaliśmy przede wszystkim dołączone oprogramowanie (zarówno użytkowe, jak i sterowniki), a także wszelkie akcesoria dostarczane razem z napędem (czyste płyty, kable). Tradycyjnie już na wynik końcowy wpływ miał również zawartość oraz język dokumentacji.

► ODCZYT

W tej kategorii sprawdzaliśmy praktyczną zdolność napędu do odczytu różnych typów nośników i danych.

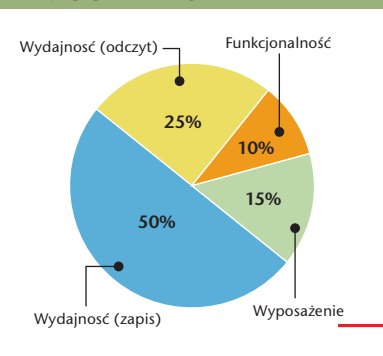
Za pomocą programu Nero CD Speed badaliśmy rzeczywistą prędkość odczytu płyt CD-ROM, CD-R, CD-RW oraz szybkość i poprawność „grabowania” ścieżek audio. Celowo uszkodzonego kompaktu używaliśmy do oceny algorytmów korekcji błędów i zdolności napędu do zwiększenia prędkości odczytu po opuszczeniu wadliwego obszaru. Na końcową ocenę miał też wpływ całkowity czas odczytu zabezpieczonych płyt, którego dokonywaliśmy za pomocą programu CloneCD 3.1.1.0.

► ZAPIS

W rankingu tym uszeregowaliśmy napędy według szybkości zapisu na różnych rodzajach nośników. Do „wypalania” używaliśmy programu Nero Burning Room w wersji 5.5.5.1.

Pierwszy zestaw, 650 MB danych, przenosiliśmy na płytę CD-R i CD-RW. Następnie ocenialiśmy szybkość nagrywania typowego kompaktu audio, składającego się z dziewiętnastu ścieżek. Kolejno mierzyliśmy czas przeniesienia na płytę CD-R dwóch sesji z danymi, każda po 218 MB. Ocenialiśmy także szybkość zapisu pakietowego na płycie CD-RW. Ostatnim elementem oceny była skuteczność kopiowania zabezpieczonych nośników.

TAK OCENIALIŚMY

Procedury testowe

Jak testowaliśmy modemy

Halo, tu mówi pecet

```

Wiersz polecenia - ftp localhost
ftp> ls
200 PORT command successful.
150 Opening ASCII mode data connection f
index.htm
226 Transfer complete.
ftp> 11 bajtów odebranych w 0.00Sekund 1
ftp> bi
200 Type set to I.
ftp> hash
Drukowanie znaku hash Wł. ftp: <2048 ba
ftp> get index.htm
200 PORT command successful.
150 Opening BINARY mode data connection
  
```

DZIĘKI PROGRAMOWI FTP możliwe było przeprowadzenie pomiaru czasu niezbędnego do przesłania plików.

Główny nacisk w naszym teście położyliśmy na podstawowe zadanie modemu – zapewnienie dostępu do Internetu. Z drugiej jednak strony urządzenia te umożliwiają znacznie więcej. Te dodatkowe funkcje, takie jak np. faks, głośno mówiący telefon czy opcje wideokonferencyjne, oczywiście musiały się też znaleźć w naszej ocenie. Nie zapomnieliśmy również o sprawdzeniu dokumentacji i dostępnych protokołów transmisyjnych. Ostateczny ranking powstał na podstawie wymienionych poniżej trzech ocen cząstkowych.

► FUNKcjONALNOŚĆ

W ramach tej kategorii oceniliśmy budowę samego urządzenia – m.in. złącza, diody oraz jego funkcje sprzętowe. Istotnym parametrem w tej klasie urządzeń jest liczba i rodzaj obsługiwanych protokołów transmisyjnych. W ramach funkcjonalności punktowane były również dodatkowe opcje, w tym tak niestandardowe, jak np. obecność autonomicznej sekretarki i faksu działającego przy wyłączonym peccie.

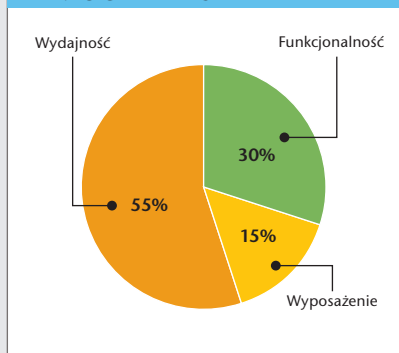
► WYPOSAŻENIE

Tutaj o ostatecznej ocenie decydowało dołączone do modemów oprogramowanie i jego przydatność. Z kolei od jakości dokumentacji zależy, jak szybko początkujący użytkownik przygotowuje urządzenie do pracy. W ramach wyposażenia uwzględniliśmy też dodatkowe elementy dołączone do modemu, takie jak m.in. mikrofon, słuchawki, kable połączeniowe i przejściówki.

► WYDAJNOŚĆ

Pomiary szybkości transferu przeprowadzaliśmy z wykorzystaniem serwera podłączonego wprost do siedziby operatora telekomunikacyjnego – firmy Dialog. Pomiary polegały na połączeniu się z serwerem za pośrednictwem numeru dostępowego i pobraniu oraz wysłaniu plików w formacie ZIP, HTML, DOC oraz PDF. Sprawdzaliśmy również kilkakrotnie wynegocjowaną prędkość połączenia zarówno z Dialogiem, jak i TP SA.

TAK OCENIALIŚMY

Procedury testowe

Jak testowaliśmy modemy ISDN

Sposób na połączenie

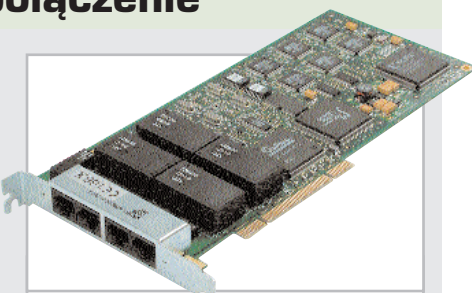
Od modemu ISDN, niezależnie czy jest to urządzenie zewnętrzne czy wewnętrzne, oczekujemy przede wszystkim wydajności przy przesyłaniu danych i stabilności połączenia z Internetem. Sieć ISDN to jednak nie tylko sam Internet, ale i wiele innych usług telekomunikacyjnych. Dlatego w naszym teście uwzględniliśmy również wszelkie dodatkowe możliwości wykorzystania cyfrowego łącza, oferowane przez terminale. Ostateczny ranking powstał na bazie wymienionych poniżej trzech ocen cząstkowych.

► FUNKcjONALNOŚĆ

W ramach tej kategorii oceniliśmy budowę samego modemu. Pod uwagę braliśmy m.in. takie cechy, jak złącza telekomunikacyjne, diody oraz funkcje sprzętowe terminala. Istotnym parametrem w tej klasie urządzeń jest również liczba i rodzaj obsługiwanych protokołów. Uwzględniliśmy także możliwości komunikacyjne przy nawiązywaniu połączenia z urządzeniami analogowymi, takimi jak modemy oraz faksy, oraz to, czy funkcje te są realizowane sprzętowo czy też programowo. W ramach funkcjonalności punktowane były ponadto dodatkowe funkcje centrali ISDN, zarówno te standardowe (ETSI 300 196) jak i dodatkowe.

► WYPOSAŻENIE

O ocenie przyznanej w tej kategorii decydowało dołączone do urządzenia oprogramowanie oraz jego funkcjonalność. Dobrze napisane sterowniki dla systemów z rodziny Windows są niezwykle istotne w codziennym korzystaniu z Internetu. Obecność sterowników CAPI umożliwia zaś realizację wielu zadań terminalom ISDN, i z tego względu ich obecność miała istotny wpływ na naszą ocenę wyposażenia. Nie zapomnieliśmy też o dokumen-

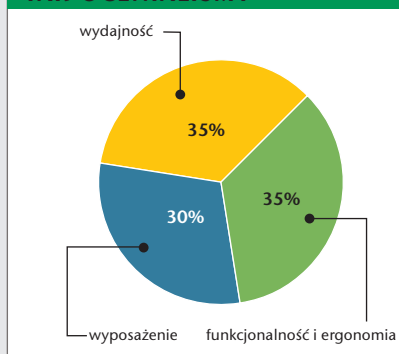
DZIĘKI ZASTOSOWANIU WYDAJNEJ, aktywnej, czteroportowej karty ISDN możliwe było sprawdzenie szybkości transferu dla każdego modemu.

tacji, która jest jednym z czynników ułatwiających przygotowanie urządzenia do pracy. Na koniec, w ramach kategorii Wyposażenie uwzględniliśmy też wszelkie dodatkowe elementy, dołączane do urządzenia.

► WYDAJNOŚĆ

Elementem w dużej mierze decydującym o przydatności urządzenia w codziennych zastosowaniach jest jego wydajność. Aby ją wyznaczyć, przeprowadzaliśmy szereg pomiarów szybkości transmisji plików. Testy polegały na ściągnięciu oraz wysłaniu około jednego megabajta danych (pliki zip, html, doc i pdf) z wykorzystaniem protokołów http oraz ftp.

TAK OCENIALIŚMY

Bity na papierze

Testy wszystkich drukarek przeprowadziliśmy w identycznych warunkach – jako platformę sprzętową wykorzystaliśmy komputer wyposażony w procesor Pentium III 800 MHz oraz 256 MB pamięci RAM. Zastosowanym przez nas systemem operacyjnym był Windows 98 SE w wersji polskojęzycznej.

W BIOS-ie płyty głównej ustawiliśmy tryb pracy portu równoległego na ECP (Enhanced Capabilities Port). W przypadku drukarek wyposażonych zarówno w złącza LPT jak i USB pomiary wykonywaliśmy z wykorzystaniem uniwersalnej magistrali szeregowej.

WYDAJNOŚĆ

Pomiary wydajności przeprowadziliśmy dla czterech rodzajów dokumentów: pięćdziesięciostronicowego pliku tekstowego, grafiki prezentacyjnej, zdjęcia a także skomplikowanej, wektorowej mapy Polski.

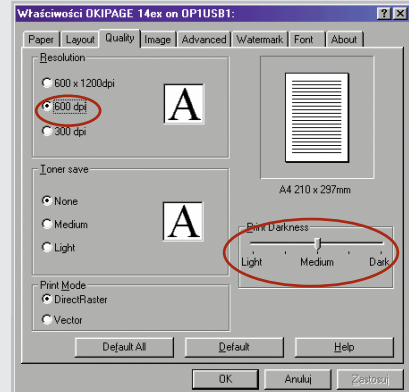
Czas wydruku poszczególnych dokumentów liczyliśmy od momentu wciśnięcia przycisku OK w oknie dialogowym sterownika drukarki, aż do chwili wypadnięcia na odbiornik ostatniej strony.

JAKOŚĆ

Czterostronicowy plik tekstowy wykorzystany w pomiarach jakości oprócz zwykłego tekstu zawierał także fragmenty wyodrębnione czerwonym kolorem, tabele oraz niewielką grafikę (kolorowe logo). Oba dokumenty drukowaliśmy w rozdzielczości 600 dpi. W tym przypadku ocena jakości bazowała na dwóch parametrach: gładkości krawędzi liter oraz jednolitości wypełnienia czcionek.

Wzorec grafiki prezentacyjnej składał się z kilku elementów: tonalnych przejść barwnych, zdjęcia w wysokiej rozdzielczości, a także szeregu kolorowych elementów (szachownice, tekst o zróżnicowanym rozmiarze). Dokument ten drukowaliśmy w rozdzielczości 600 dpi. Oceniając jakość otrzymanego wydruku baczna uwagę zwracaliśmy na brak widocznej ziarnistości (rastra), jednolitość wypełnienia napisu tytułowego, czytelność czcionek o różnej wielkości oraz poprawność odwzorowania poszczególnych barw.

Do sprawdzenia jakości wydruku fotografii wykorzystaliśmy zdjęcie zeskanowane z rozdzielczością 300 dpi. Wzorec ten drukowaliśmy w trybie średniej jakości (600 dpi) oraz maksymalnym, udostępnianym przez urządzenie. Oceniając jakość papierowej wersji dokumentu największą wagę przywiązywaliśmy do

Większość testów przeprowadziliśmy w **ROZDZIELCZOŚCI 600 DPI** i przy standardowych ustawieniach w sterownikach drukarek.

odzworowania szczegółów, np. pojedynczych włosów.

WYPOSAŻENIE

W tej kategorii ocenialiśmy przede wszystkim fizyczne cechy drukarki: liczbę złączy, obsługiwane języki opisu strony, dołączone sterowniki oraz jakość dokumentacji, a także ewentualne możliwości rozbudowy urządzenia.

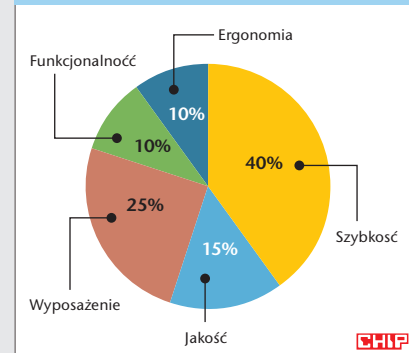
FUNKCJONALNOŚĆ

W tym rankingu na wysokość noty urządzenia największy wpływ miały opcje oferowane przez sterownik drukarki, rodzaj obsługiwanych nośników, dodatkowe punkty przyznawaliśmy za funkcję oszczędzania energii.

ERGONOMIA

W tej kategorii nie mogliśmy pominąć tak kluczowego elementu drukarki jakim jest przejrzysta sygnalizacja trybów pracy. Dużą rolę odgrywała także intuicyjność instalacji oraz usuwania sterownika, punktowaliśmy również ewentualne informacje dodatkowe (aktualny poziom tonera, liczba wszystkich wydrukowanych stron).

TAK OCENIALIŚMY

Procedury testowe

Jak testowaliśmy odtwarzacze MP3 CHIPLAB

Słuchawki nade wszystko

► Budowa i wyposażenie

W tej kategorii najwięcej punktów przyznawaliśmy za pojemność pamięci odtwarzacza oraz sposób jej rozbudowy. Duże znaczenie miały także metoda podłączenia go do komputera, zdolność do odtwarzania plików MP3 o wysokich przepływnościach (bitrate) oraz obsługa tagów.

► Ergonomia

W punktacji dla tej kategorii braliśmy pod uwagę rozmiary i ciężar odtwarzaczy, sposób zasilania urządzeń, jakość wyświetlacza, wygodę obsługi oraz obecność pilota. Zmierzyliśmy również czas pracy każdego urządzenia na akumulatorach. W przypadku urządzeń wymagających zasilania z baterii LR6 („duże paluszki”) używaliśmy akumulatorów Ni-MH o pojemności 1600 mAh, odtwarzacze czerpiące energię z akumulatorów AAA zasilane zaś były z ogniw o pojemności 650 mAh. Do testu modeli zasilanych z nietypowych źródeł energii użyliśmy akumulatorów dostarczonych z zestawem. Wpływ na ocenę Ergonomii miała także szybkość transmisji plików MP3 do i z odtwarzacza.

► Jakość

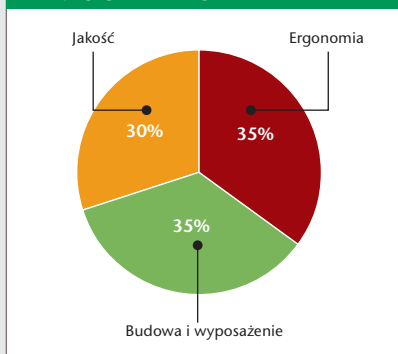
Aby ocenić, jak grają poszczególne urządzenia, przygotowaliśmy za pomocą programu SoundLimit 2.51 zestaw 90 minut muzyki pochodzącej z następujących płyt: Björk „Post”, Carlos Santana „Supernatural”, Dead Can Dance „Into the Labyrinth”, Dire Straits „Money for Nothing”, Manhattan Transfer „Swing”, Marcus Miller „The Sun Don't Lie”.

Podczas oceny jakości dźwięku użyliśmy studyjnych słuchawek **SENNHEISER HD 580** oraz prostszych słuchawek nausznych **SENNHEISER HD 36**.

Do odsłuchów (ocena subiektywna) używaliśmy słuchawek dostarczonych w zestawie z odtwarzaczem oraz laboratoryjnych słuchawek pełniących funkcję „punktu odniesienia” – przenośnych Sennheiser HD36 i studyjnych Sennheiser HD 580.

TAK OCENIALIŚMY

Procedura testowa - NOTEBOOKI

Biorąc pod uwagę fakt, że zakup notebooka jest najczęściej równoważny z nabyciem preinstalowanego systemu operacyjnego, wszystkie testy przeprowadziliśmy na dostarczonych wraz z urządzeniami platformach. Wyjątkiem od tej reguły były modele, które trafiły do nas z oprogramowaniem zarządzającym bez Windows. W takim przypadku przed przeprowadzeniem pomiarów dokonywaliśmy instalacji systemu Windows XP Professional PL. Na końcową ocenę POWER, wystawioną każdemu notebookowi, składały się noty cząstkowe w trzech kategoriach – Funkcjonalność i ergonomia, Wydajność i Wyposażenie.

Funkcjonalność i ergonomia (40%)

Jednym z najistotniejszych parametrów każdego notebooka jest czas, jaki może on pracować, pobierając zasilanie z wbudowanych akumulatorów. Wielkość ta, a także gabaryty i waga urządzenia, odgrywały największą rolę przy ocenianiu funkcjonalności i ergonomii danego laptopa.

Do zmierzenia czasu pracy na bateriach wykorzystaliśmy program BatteryMark 3.0, pomiar zaś wykonywaliśmy trzykrotnie. Pierwszy raz – po uprzednim naładowaniu akumulatorów do pełna – ustawiliśmy parametry laptopa na maksymalną wydajność, wyłączając jednocześnie wszystkie funkcje oszczędzania energii. Dwa kolejne pomiary przeprowadziliśmy, wymuszając jak najmniejszy pobór mocy przez notebooka (profil maksimum baterii, przyciemniony ekran itp.) z ogniwami w pełni naładowanymi, a także po ich godzinnym ładowaniu.

Wydajność (35%)

Podczas pomiaru ogólnej wydajności notebooków opieraliśmy się na wynikach trzech programów testujących: HD Tach 2.61, 3D Mark 2001 SE oraz PC Mark 2002. Aby wykazać wpływ systemów oszczędzania energii na możliwości urządzenia, dwa ostatnie spośród wymienionych benchmarków uruchamialiśmy dwukrotnie: przy zasilaniu z sieci energetycznej (opcje laptopa ustawione na

maksymalną wydajność) oraz w trakcie pracy na bateriach (włączone funkcje oszczędzania energii, minimalny pobór mocy).

Wyposażenie (25%)

Czynnikiem, który ma niepodważalny wpływ na osiągi danego laptopa, jest jego konfiguracja. To głównie ją braliśmy pod uwagę, przyznając punkty za wyposażenie dostarczonych do testu urządzeń. O końcowej ocenie w tej kategorii decydowały: wielkość zainstalowanej pamięci operacyjnej RAM oraz możliwości jej ewentualnej rozbudowy, wszechstronność zintegrowanych interfejsów komunikacyjnych, a także typ i rozmiar zamontowanych w notebooku napędów pamięci masowych. Punkty przydzielaliśmy również za akcesoria, które użytkownik otrzymuje w zestawie wraz z notebookiem, takie jak sterowniki, dołączone oprogramowanie, kable itp. Dużą wagę przywiązywaliśmy do treści i przystępności dokumentacji ze szczególnym uwzględnieniem polskiej wersji językowej.

Procedury testowe

Jak testowaliśmy wentylatory

Grzeją i hałasują

Aby zaprezentować rzeczywistą wydajność zespołu radiator–wentylator, przeprowadziliśmy pomiary w różnych konfiguracjach (otwarta lub zamknięta obudowa oraz radiator z wentylatorem i bez). Jako „grzałki” użyliśmy procesora AMD Athlon 800 MHz umieszczonego na płycie głównej Abit KT7-RAID. Wyjątek stanowiły coolery przeznaczone dla Pentium 4, które testowaliśmy z układem o zegarze 1,4 GHz.

Postaraliśmy się, aby procesor był stale obciążony za pomocą kilku aplikacji pracujących jednocześnie (CPUSstress, Quake Arena III, kopiowanie zawartości katalogu z dysku na dysk). Podstawowym miernikiem temperatury był czujnik umieszczony na płycie głównej wewnątrz gniazda procesora, dotykający od spodu CPU. Dodatkowo rejestrowaliśmy temperaturę wewnątrz obudowy oraz prędkość obrotową wentylatora (wszystko za pomocą programu MotherBoard Monitor 5.0). Ponadto za pomocą multimetru Metex mierzyliśmy temperaturę powietrza w obudowie.

DO POMIARÓW NATĘŻENIA DŹWIĘKU wykorzystaliśmy specjalistyczny przyrząd pomiarowy – fonometr

Wszystkie pomiary trwały dziesięć minut. Wcześniej przeprowadzone próby dowiodły, że w przypadku większości coolerów temperatura ustalała się właśnie w tym czasie. Pomiary bez wirującego wentylatora miały na celu pokazanie, co się dzieje po awarii wiatraka (np. zatarciu łożysk). Temperaturę mierzyliśmy przez cztery minuty. Dokonaliśmy również pomiarów głośności wszystkich coolerów.

Procedury testowe

Jak testowaliśmy monitory 17 i 19 calowe **CHIPLAB**

Oko nie wystarczy

Jako źródło sygnału wykorzystaliśmy kartę graficzną Matrox Millennium G400 Dual-Head. Wszystkie testy jakości obrazu wykonywaliśmy w rozdzielczościach i częstotliwościach odświeżania zalecanych przez producentów, co najmniej po półgodzinnym wygrzewaniu monitora oraz dwukrotnym rozmagnesowaniu kineskopu (degauss). W przypadku braku jakichkolwiek zaleceń pomiary przeprowadzaliśmy w rozdzielczości 1024×768 punkty, przy odświeżaniu 85 Hz.

► Jakość

Do oceny jakości obrazu wykorzystaliśmy program DisplayMate 1.22. Poprawność geometrii badaliśmy na całej powierzchni ekranu, przy czym największą wagę przywiązywaliśmy do wszelkich zniekształceń występujących na jego obrzeżach. Zbieżność kolorów – zarówno poziomą, jak i pionową – sprawdzaliśmy we wszystkich częściach obrazu za pomocą lupy powiększającej pięćdziesięciokrotnie. Przy pomiarach ostrości powierzchnia ekranu podzielona została na dziewięć równych części – punktowaliśmy tylko te, na których generowany obraz był wyraźny i nie nosił oznak rozmycia. Czystość oraz poprawność wyświetlanych barw sprawdzaliśmy profesjonalnym przyrządem pomiarowym Minolta CA-100, wykorzystywanym w fabrykach i serwisach monitorów.

► Ergonomia

W teście ergonomii mierzyliśmy maksymalne częstotliwości odświeżania dla poszczególnych rozdzielczości, przy czym punktowaliśmy tylko te wartości, dla których obraz był stabilny i pozbawiony zniekształceń. Na końcową ocenę wpływała także zgodność urządzenia z najpopularniejszymi normami bezpieczeństwa (TCO, MPR) oraz oszczędzania energii (Vesa, Nutek). Dużą wagę przywiązywaliśmy do jakości warstwy antyodblaskowej, sprawdzaliśmy także szybkość synchronizacji podczas przełączania między trybami – graficznym oraz tekstowym.

MINOLTA CA-100 – ten profesjonalny przyrząd pomiarowy pozwala dokładnie określić wierność barw wyświetlanych przez monitor.

► Funkcjonalność

W kategorii Funkcjonalność najwięcej punktów przyznawaliśmy za różnorodność, liczbę oraz łatwy dostęp do funkcji OSD.

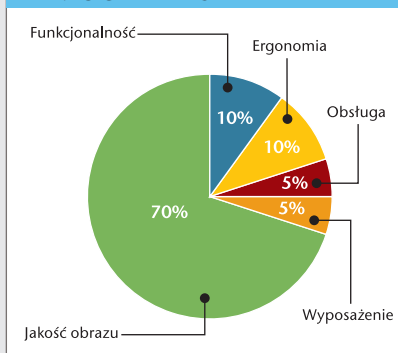
► Wyposażenie

Przy ocenie wyposażenia ważną rolę odgrywała liczba oraz typ złączy, które wbudowano w monitor. Dodatkowym atutem okazywały się dołączone sterowniki oraz okablowanie, a także – tradycyjnie – polskojęzyczna instrukcja obsługi.

► Obsługa

Podczas wystawiania końcowej oceny monitora nie mogliśmy pominąć tak istotnej sprawy jak obsługa urządzenia. W tej kwestii skupiliśmy się przede wszystkim na widoczności oraz odpowiednim rozmieszczeniu elementów sterujących, a także na przejrzystości menu OSD.

TAK OCENIALIŚMY

Procedury testowe

Jak testowaliśmy płyty dwuprocessorowe

Wszystkie testy dwuprocessorowych płyt głównych przeprowadziliśmy w środowisku Windows 2000 Professional z zainstalowanym zestawem poprawek Service Pack 1. Z każdego z poddawanych testowi urządzeń budowaliśmy kompletny komputer, wykorzystując kartę graficzną na układzie Nvidia GeForce2 MX, dysk IBM DTLA-307030 (ATA/100) lub – gdy płyta miała wbudowany kontroler SCSI – Fujitsu MAJ3182MP (Ultra 160 SCSI). Do testów zastosowaliśmy dwa procesory Intel Pentium III 800 MHz, pracujące z magistralą 100 MHz. W przypadku płyt głównych ze złączami SDRAM DIMM stosowaliśmy dwa synchroniczne moduły pamięci SDR Transcend Registered ECC 128 MB. W płytach wymagających pamięci DDR SDRAM instalowaliśmy dwa moduły PC2100 o pojemności 128 MB każdy.

Zasadniczą częścią przeprowadzonych testów były pomiary wydajności. Na pierwszym etapie stosowaliśmy zestaw testów aplikacyjnych Sysmark 2000, bazujący na popularnych 32-bitowych aplikacjach.

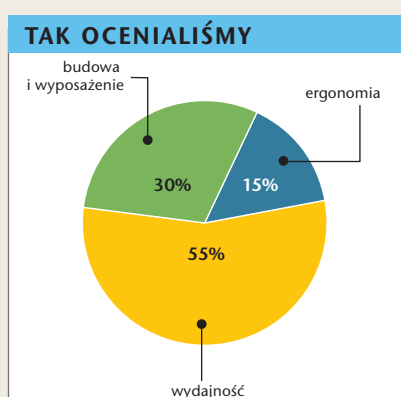
Wyniki numerycznego testu CHIP Benchmark32 pozwalają lepiej uzmysłowić sobie korzyści wynikające z posiadania dwuprocessorowego komputera. Dzięki zastosowanym w programie wielowątkowym algorytmom obliczeniowym można zaobserwować niemal dwukrotny przyrost mocy obliczeniowej w teście stało- i zmiennoprzecinkowym po dołożeniu drugiego procesora.

Kolejnym testem sprawdzającym wydajność systemu były benchmarki z programu SiSoft Sandra 2001. Testowaliśmy wydajność CPU oraz szybkość dostępu do pamięci.

Ze względu na to, że gry 3D są bardzo powszechną formą rozrywki, uruchomiliśmy

także program 3DMark 2001 i popularnego Quake'a III Arena. 3DMark, tak jak większość gier, nie korzystał – niestety – z dodatkowej mocy drugiego procesora. Wyjątkiem był Quake III, który może działać w trybie SMP z kartami graficznymi Nvidii. Wydajność podsystemu dyskowego sprawdzaliśmy przy użyciu programu IOMeter, który symulował pracę serwera obciążonego skomplikowanymi zadaniami dostępu do dysku oraz sprawdzał maksymalne przepustowości systemu dyskowego przy zapisie i odczycie.

Ponieważ dwuprocessorowe konstrukcje oprócz serwerów najczęściej wykorzystywane są w wydajnych stacjach graficznych, przeprowadziliśmy również testy w dwóch typowych aplikacjach projektowych: 3D Studio MAX i AutoCAD 2000. Postawiliśmy

przed nimi nietrawne zadania. W 3D Studio dokonywaliśmy renderingu skomplikowanej sceny 3D w rozdzielczości 1024 x 768 pikseli. W przypadku AutoCAD-a zastosowaliśmy zestaw znanych testów AUGI, wykorzystujący projekty istniejących urządzeń, budy-

Podczas testów każdorazowo budowaliśmy w pełni funkcjonalny komputer, choć pozbawiony obudowy.

ków lub innych obiektów. Ostatnie zadanie stawiane przed ocenianymi płytami polegało na przekodowaniu dwuminutowej sceny w rozdzielczości PAL do formatu AVI DivX z dźwiękiem w formacie MP3.

W kolejnym etapie ocenialiśmy wyposażenie urządzeń. Uwzględnialiśmy głównie ich budowę (liczbę dostępnych slotów PCI, AGP, ISA, banków pamięci, maksymalny rozmiar RAM czy zintegrowane porty wejścia/wyjścia). Na ocenę wyposażenia istotny wpływ miały również dodatkowe, niestandardowe komponenty zintegrowane z płytą główną, jak np. kontroler SCSI, karta sieciowa czy dźwiękowa.

Ocena ergonomii urządzeń powstała na podstawie odpowiedzi na kilkanaście pytań, dotyczących kwestii montażu, instalacji i serwisu. Pod uwagę braliśmy m.in. obecność na płycie opisów zworek i złączy, łatwość dostępu do pamięci, możliwość instalowania kart rozszerzających pełnej długości czy obecność złączy ułatwiających montaż w obudowie.

Ocenę ECONO obliczyliśmy według poniższego wzoru:

$ECONO = \text{POWER} / \text{Cena}$.

Do ostatniego strzału

Większość testów przeprowadziliśmy, korzystając z popularnych gier 3D: **QUAKE III ARENA, MAFIA, COLIN MCRAE RALLY 2 CZY IŁ-2 STURMOVIK.**

Testując manipulatory, zwracaliśmy szczególną uwagę na to, jak zachowują się one w różnych typach gier. Staraliśmy się tak dobrać ich zestaw, aby znalazły się w nim gry typu FPP, symulator lotu i wyścigi samochodowe. Bardzo ważną kwestią jest również ergonomia pracy – dobry joystick, gamepad czy kierownica nie powinny męczyć rąk ani dłoni gracza. Ocenialiśmy także funkcjonalność każdego urządzenia i jego wyposażenie. Testy przeprowadzaliśmy w systemie Windows 98 SE. Ze względu na węższy obszar zastosowań oceny kierownic dokonaliśmy przy innych wagach, ograniczając wpływ współpracy z grami na końcową ocenę urządzenia.

WSPÓŁPRACA Z GRAMI

Ocena współpracy kontrolerów z grami miała największy wpływ na notę końcową. Zestaw testowych gier, w których sprawdzaliśmy manipulatory, składał się z sześciu popularnych tytułów. Sprawdzaliśmy, jak joysticki i gamepady radzą sobie z obsługą programów: Quake III Arena, Mafia, FIFA 2002 World Cup, Ił2 Sturmovik, Colin McRae Rally 2 i Need For Speed – Porsche Unleashed. Za pomocą dwóch ostatnich gier testowaliśmy kierownice.

W tej kategorii ocenialiśmy możliwość przypisania poszczególnych przycisków kontrolera do funkcji w grze. W skład noty końcowej wchodziła również subiektywna ocena funkcjonowania manipulatora.

ERGONOMIA

Nie bez znaczenia była wygoda obsługi urządzenia. Zwracaliśmy tutaj uwagę przede wszystkim na to, czy jest ono zgodne z technologią Plug and Play, czy jest dobrze wyprofilowane, nie ma ostrych krawędzi i jak rozmieszczone zostały przyciski. Kontroler otrzymywał dodatkowe punkty, jeżeli był zasilany przez złącze USB.

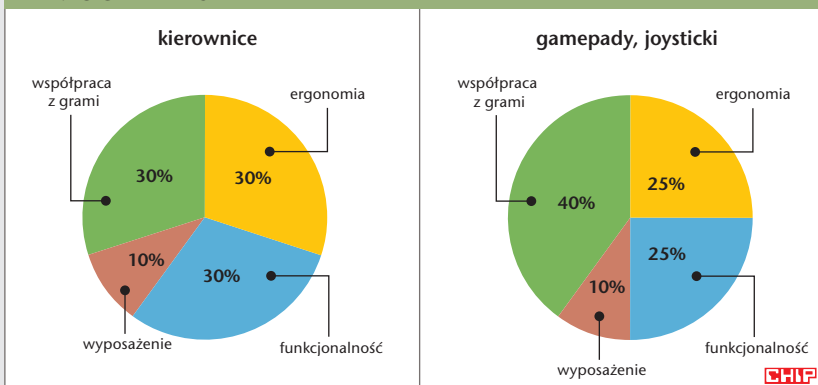
FUNKCJONALNOŚĆ

Punkty w kategorii Funkcjonalność przyznawaliśmy za liczbę przycisków, pokręteł, przepustnic i kapturków (hat-switch) zamontowanych w kontrolerze. Wyróżnione zostały manipulatory z siłowym sprzężeniem zwrotnym (Force Feedback), z obsługą funkcji autofire, samokalibrujące się. Dodatkowo nagradzaliśmy urządzenia bezprzewodowe.

WYPOSAŻENIE

To najmniej znaczący element oceny końcowej. Na podwyższenie notowań w tej kategorii wpływ miały jakość dokumentacji oraz darmowych gier i sterowników dołączonych do urządzenia.

TAK OCENIŁIŚMY

Procedury testowe

Jak testowaliśmy kamery wideo

Testując kamery wideo, trzeba uwzględnić nie tylko wyposażenie i funkcjonalność danego modelu, ale również czynniki subiektywne, jak choćby wygodę obsługi. Wszystkie dostarczone nam urządzenia poddaliśmy tej samej procedurze testowej, która składała się z kilku etapów. Oceny zgrupowaliśmy w trzech kategoriach: Jakość, Funkcjonalność i Wyposażenie. Pierwsza z nich polegała na ocenie jakości nagranych krótkich ujęć kilku scen z wykorzystaniem domyślnych ustawień kamery i wszelkich trybów automatycznych, np. balansu bieli, autofokusa czy ustawień parametrów ekspozycji. Rejestrowane ujęcia obejmowały testową scenę zbudowaną z obiektów o żywych, jaskrawych barwach oraz elementów o pastelowej, stonowanej kolorystyce. W celu zapewnienia wszystkim kamerom tych samych warunków sekwencje kręciliśmy przy sztucznym oświetleniu studyjnym. Ocenie podlegały także ujęcia przedstawiające szybko przemieszczające się obiekty (np. samochody jadące po ulicy), postacie w ruchu oraz przejścia z pomieszczeń

jasnych do ciemnych i odwrotnie. Sprawdzaliśmy również jakość dźwięku nagranych przez kamery. Ocenie podlegał także maksymalny czas nagrywania na całkowicie naładowanych akumulatorach, przewijania 30-minutowej taśmy do tyłu i do przodu oraz między naciśnięciem guzika nagrywania a rozpoczęciem rejestracji obrazu i dźwięku.

W ocenie Funkcjonalności najważniejszy element to komfort pracy z urządzeniem. Podstawowym elementem jest tutaj ergonomiczne rozmieszczenie klawiszy sterujących różnymi funkcjami kamery i możliwość sterowania kamerą za pomocą pilota. Ocenialiśmy również dostępne tryby pracy (np. automatyczny, manualny, programy tematyczne), wejścia i wyjścia kamer, ilość efektów specjalnych oferowanych przez urządzenia oraz możliwości dokonania ręcznych regulacji niektórych funkcji kamery (np. ekspozycji, migawki czy przysłony). Wpływ na ocenę w kategorii Funkcjonalność miała również ilość i rodzaj obsługiwanych nośników danych.

CHIPLAB

Przygotowana na potrzeby testu ekspozycja obnażała niedostatki układu optycznego i elektroniki testowanych kamer.

W kategorii Wyposażenie ocenialiśmy parametry układu optycznego, funkcji zoom oraz możliwość automatycznego i ręcznego ustawienia ostrości. Pod uwagę braliśmy również parametry wizjera i wyświetlacza LCD, jeżeli kamera zawierała takowy. W tej kategorii ocenialiśmy również jakość dokumentacji dostarczonej razem z kamerą oraz dodatkowe wyposażenie dołączone do urządzenia, np. ładowarkę do akumulatorów czy zasilacz.

Zerkanie na zdjęcia

Nasze stanowisko testowe bazowało na kluczowych elementach: płycie głównej Asus CUSL2-C z procesorem Intel Pentium III 800 MHz, 256 MB pamięci PC-133 oraz dysku twardym Seagate Barracuda ATA IV o pojemności 20 GB. Oprócz standardowych kart rozszerzeń w komputerze dodatkowo zainstalowano kontroler PCI – USB 2.0 Adapteca dzięki czemu najnowsze konstrukcje skanerów mogły w pełni wykorzystać potencjał szybszej odmiany uniwersalnej magistrali szeregowej. Tak więc komputer testowy nie był z pewnością demonem prędkości, jednak dzięki odpowiednio dużej ilości pamięci RAM oraz wydajnemu dyskowi twardemu i magistrali USB 2.0 zapewniona była wygodna i stabilna platforma testowa. Na dysku twardym zainstalowaliśmy system operacyjny Windows 98SE PL oraz podstawowe sterowniki dla karty graficznej, dźwiękowej i sieciowej, itp. Korzystaliśmy także z programu Adobe PhotoShop 6.0 podczas wszystkich testów – zawsze z jego poziomu uruchamialiśmy TWAIN skanera. Nasz test składał się z kilku etapów w których dokonywaliśmy oceny poszczególnych cech dane urządzenia.

▶ TWAIN

Po zainstalowaniu oprogramowania i podłączeniu skanera przystępowaliśmy do oceny możliwości sterownika TWAIN – uwzględnialiśmy możliwości ustawienia różnych parametrów: np.: rozdzielczości, głębi kolorów (także 16 bit szarość i 48 bit kolor) skalowania, korekcji kolorów, obecność wbudowanych filtrów, itp. Zwracaliśmy również uwagę na wszelkie funkcje automatyzujące pracę.

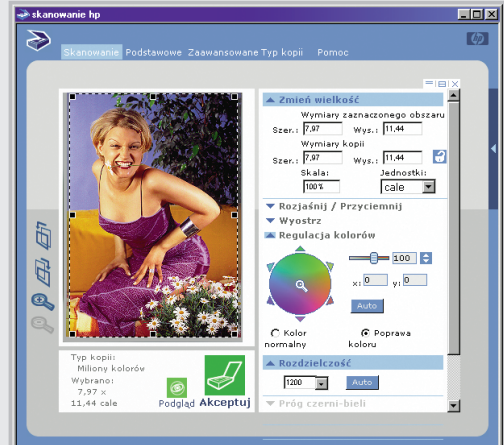
▶ JAKOŚĆ SKANÓW

Następnie przychodziła pora na zeskanowanie pakietu naszych materiałów testowych w skład których wchodziły: wzorzec kreskowy do pomiarów rozdzielczości oraz wzorzec IT8.1 produkcji Agfy. Na ich podstawie ocenialiśmy rzeczywistą rozdzielczość skanera oraz wierność reprodukcji kolorów.

W przypadku gdy do urządzenia dołączona była odpowiednia przystawka skanowaliśmy również transparentny wzorzec MTF oraz słaład AGFA.

▶ PREDKOŚĆ SKANOWANIA

Pomiar czasu skanowania przeprowadziliśmy w każdej typowej rozdzielczości, dzięki czemu uzyskaliśmy miarodajną ocenę prędkości skanowania.

OCENIAJĄC SKANERY zwracaliśmy uwagę nie tylko na ich parametry techniczne, budowę i funkcjonalność – niezwykle ważnym elementem jest sterownik TWAIN oraz jego możliwości wstępnej korekcji obrazu.

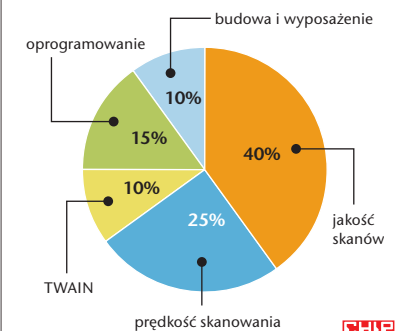
▶ WYPOSAŻENIE

Naturalnie ocenie podlegała również budowa i wyposażenie skanera. Tu braliśmy pod uwagę takie parametry, jak maksymalny obszar skanowanego dokumentu, nominalna rozdzielczość skanera czy dokładność kodowania kolorów oraz, oczywiście, dołączoną dokumentację.

▶ OPROGRAMOWANIE

Ocenie podlegało również pełnowartościowe oprogramowanie do edycji grafiki, OCR itp. dołączone do skanera – nie punktowaliśmy wersji shareware, trial, demo lub w inny sposób ograniczonych aplikacji. Dodatkowo sprawdzaliśmy też skuteczność rozpoznawania znaków przez dołączone oprogramowanie OCR.

TAK OCENIAMY

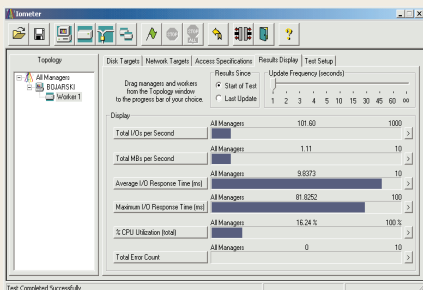

Procedury testowe

Jak testowaliśmy małe serwery

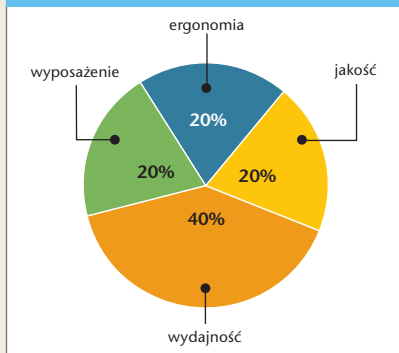
Testowane serwery znacznie różniły się pod względem konfiguracji i wyposażenia. Podczas testu staraliśmy się sprawdzić każdy element badanego zestawu. Ponieważ nadestane nam maszyny miały być przeznaczone do obsługi niewielkiej sieci, ich wydajność testowaliśmy pod kątem pełnienia najbardziej typowej funkcji, a więc serwera plików. Badania podzieliśmy na cztery etapy.

W ocenie **Wyposażenia** pod uwagę braliśmy liczbę i typ zainstalowanych procesorów, ilość slotów kart rozszerzeń, złączy i adapterów dostępnych na płycie głównej oraz kartach rozszerzeń. Istotną sprawą była również ilość i rodzaj zainstalowanej pamięci. Punktowane były dodatkowe karty sieciowe, kontrolery SCSI oraz RAID. Uwzględniliśmy również liczbę i pojemność zamontowanych dysków twardych oraz napędów taśmowych. Ocena w kategorii Wyposażenie zależała także od rodzaju obudowy testowanego serwe-

Profesjonalne pomiary można przeprowadzić jedynie za pomocą odpowiedniego narzędzia. Idealnym przykładem jest wykorzystany przez nas IOMeter firmy Intel.

TAK OCENIŁIŚMY

ra oraz dokumentacji i dołączonego oprogramowania. Pod uwagę braliśmy nie tylko system operacyjny, ale także liczbę i rodzaj sterowników oraz programów narzędziowych dołączonych do poszczególnych komponentów wchodzących w skład serwera. Przyjrzelśmy się też aplikacjom służącym do zarządzania serwerem i monitoringu parametrów jego pracy.

Sprawdzian **Ergonomii** testowanych modeli dotyczył przede wszystkim obudowy. Ocenialiśmy wygodę użytkownika przycisków, sposób dostępu do wnętrza oraz możliwości i łatwość rozbudowy. Ocenie podlegał także subiektywny poziom hałasu generowanego przez wentylatory, dyski twarde oraz napędy dysków optycznych. Oprócz tego sprawdzaliśmy czy system operacyjny, sterowniki i aplikacje narzędziowe zostały preinstalowane i dostarczone wraz z nośnikami.

W teście jakości ocenialiśmy przede wszystkim solidność konstrukcji serwerów. Punkty

były przyznawane za uporządkowane oraz spięte taśmy i przewody, instalację systemu operacyjnego na bezpiecznym systemie dyskowym (RAID 1, 0+1, 3, 5), a także liczbę nadmiarowych zasilaczy i możliwość ich wymiany bez konieczności wyłączenia serwera. Niebagatelne znaczenie miały również warunki gwarancyjne i wsparcie techniczne oferowane przez producenta. Tutaj liczył się nie tylko okres gwarancji, ale również czas reakcji serwisu po zgłoszeniu przez użytkownika awarii i naprawy uszkodzonego serwera, dostępność na czas naprawy zastępczego egzemplarza oraz możliwość wykupienia „wyższego” programu serwisowego.

Ostatnią kategorią, w której ocenialiśmy wszystkie modele, była **Wydajność**. Moc obliczeniową zainstalowanych procesorów mierzyliśmy za pomocą programów *Sandra 2001 Pro* oraz *CHIP Benchmark32*. Ponadto testowaliśmy szybkość systemu dyskowego w poszczególnych serwerach, używając do tego programu *HD Tach* w wersji 2.61. Jako wyznacznik wydajności całego systemu posłużył natomiast zestaw testów przeprowadzonych lokalnie, jak również przez sieć za pomocą programu *Intel IOMeter*. Dzięki niemu sprawdziliśmy szybkość odczytu i zapisu danych a także przeprowadziliśmy testy symulujące funkcje serwera plików oraz intensywny dostęp do bazy danych (zapis i odczyt losowo rozmieszczonych niewielkich bloków danych). Wszystkie pomiary przeprowadziliśmy na nie obciążonym systemie oraz w trakcie działania programu *CPUSstress* symulującego działanie w tle dodatkowych aplikacji.

CHIPLAB

Laser w starciu z atramentem

W celu zapewnienia powtarzalności wyników testy wszystkich urządzeń przeprowadziliśmy w jednakowych warunkach. Za platformę posłużył nam komputer z procesorem Pentium III 800 MHz oraz 256 MB pamięci RAM. Całością zarządzał system Windows 2000 Professional w polskiej wersji językowej.

W BIOS-ie płyty głównej ustawiliśmy obsługę portu równoległego w trybie rozszerzonym (ECP). W przypadku urządzeń zaopatrzonych zarówno w port równoległy, jak i złącze USB test zrealizowany został przy wykorzystaniu tego drugiego. Na końcową ocenę urządzenia złożyły się wyniki z następujących kategorii:

WYPOSAŻENIE I ERGONOMIA

W tej kategorii ocenialiśmy stopień skomplikowania procesu instalacji i późniejszego użytkowania. Baczna uwagę zwracaliśmy na przejrzystość sygnalizacji (np. błędów), możliwość uzyskania informacji o zużyciu materiałów eksploatacyjnych oraz łatwość ich ewentualnej wymiany. Dużą wagę przywiązywaliśmy też do poziomu hałasu emitowanego przez sprzęt w czasie pracy. Drugim elementem składającym się na noty było szeroko pojęte wyposażenie. Oprócz bogactwa dołączonego oprogramowania oraz jakości poszczególnych elementów dokumentacji punktowaliśmy liczbę złączy, w które zaopatrzone urządzenie.

DRUKARKA

Niewątpliwie najważniejszym elementem każdego urządzenia wielofunkcyjnego jest zainstalowany w nim moduł drukujący. Oceniając jego możliwości – oddzielnie dla drukarek atramentowych i laserowych – zwracaliśmy uwagę zarówno na zarządzanie papierem (liczba oraz pojemność podajników i tac odbiorczych, opcję druku dwustronnego, gama obsługiwanych nośników), jak i liczbę funkcji udostępnianych przez sterownik (między innymi zmiany układu wydruku czy znaki wodne).

SKANER

Drugą z podstawowych funkcji opisywanych urządzeń jest możliwość skanowania. Sprawdzaliśmy maksymalne rozdzielczości digitalizacji dokumentów, funkcje dołączonego sterownika TWAIN, liczbę przycisków do obsługi tego modułu, a także – w przypadku skanerów płaskich – regulację wysokości pokrywy. Ważna była dla nas również umiejętność obsługi kolorów.

FAKS I KOPIARKA

Możliwości modułu faksu i kopiarki sprawdziliśmy przede wszystkim na podstawie analizy ich funkcjonalności. Urządzenie zdobywało punkty za obecność podajnika kartek, umiejętność transmisji faksów z opóźnieniem czy liczbę pamiętanych stron faksu. W przypadku kopiarki zliczaliśmy przede wszystkim opcje dotyczące układu kopii, stopień maksymalnego powiększenia i pomniejszenia, a także opcję pracy bez użycia komputera.

WYDAJNOŚĆ

Całkowita wydajność danego urządzenia to suma cząstkowych szybkości poszczególnych modułów. I tak do oceny prędkości drukowania modeli zbudowanych na bazie drukarki laserowej wykorzystaliśmy trzy dokumenty: tekstowy (o objętości pięćdziesięciu stron), prezentację z elementami grafiki oraz złożoną ilustrację wektorową. W przypadku urządzeń atramentowych objętość dokumentu tekstowego ograniczyliśmy do trzydziestu stron, wykonywaliśmy jednak dodatkowy wydruk zdjęcia w wysokiej rozdzielczości. Pomiar czasów skanowania trzech typów dokumentów (wzorca kolorów Agfy, zdjęcia martwej natury oraz fotografii w formacie A4) był podstawą do oceny wydajności skanera. Do oceny szybkości modułów faksującego i kopijącego wykorzystaliśmy zaś dwa typy papierowych dokumentów: stronę tekstu oraz prezentację.

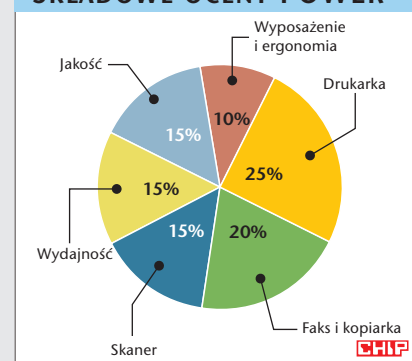

W testach wykorzystaliśmy wiele typów drukowanych na co dzień dokumentów: **TEKST, PREZENTACJĘ Z ELEMENTAMI GRAFIKI ORAZ ZDJĘCIA.**

JAKOŚĆ

Oceniając jakość dokumentów będących efektem pracy poszczególnych modułów, zwracaliśmy szczególną uwagę na ich wierność z oryginałem. Na wydrukach i kopiach sprawdzaliśmy jednolitość wypełnienia poszczególnych elementów, poprawność odwzorowania barw, widoczność niewielkich szczegółów, a także gładkość oraz czytelność czcionki o różnych rozmiarach i krojach. Zdigitalizowane wersje papierowych dokumentów ocenialiśmy głównie pod kątem widoczności niewielkich detali oraz wierności odwzorowanych kolorów.

SKŁADOWE OCENY POWER

Procedury testowe

Jak testowaliśmy monitory powyżej 20 cali

Jako źródło sygnału wykorzystaliśmy kartę graficzną Matrox Millennium G450. Wszystkie testy jakości obrazu wykonywaliśmy w rozdzielczościach i częstotliwościach odświeżania zalecanych przez producentów, po co najmniej półgodzinnym wygrzewaniu monitora oraz dwukrotnym rozmagnesowaniu kineskopu. W przypadku braku jakichkolwiek zaleceń wielkość obrazu ustalaliśmy na 1280×1024 punkty, a szybkość odświeżania na 85 Hz.

Do testowania jakości obrazu wykorzystaliśmy program *DisplayMate 1.22*. Poprawność geometrii mierzyliśmy w centrum oraz narożnikach ekranu, przy czym większą wagę przywiązywaliśmy do jakości obrazu na jego obrzeżach. Zbieżność kolorów zarówno poziomą, jak i pionową sprawdzaliśmy we wszystkich częściach obrazu za pomocą lupy powiększającej pięćdziesięciokrotnie. Do pomiarów przebarwień wyko-

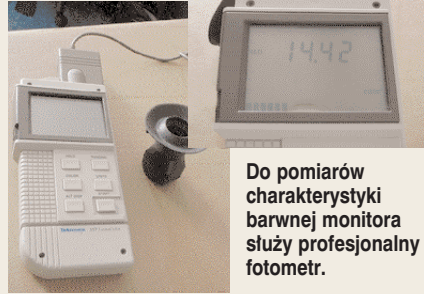
Przyrząd do pomiarów zbieżności składowych barwnych obrazu.

rzystaliśmy światłomierz Luxtron LX-105. Na wynik końcowy wpływ miała także poprawność wyświetlania kolorów oraz brak tzw. efektu pompowania, polegającego na zmianach rozmiaru obrazu podczas szybkich, regularnych zmian jasności obrazu.

W teście ergonomii sprawdzaliśmy maksymalne częstotliwości odświeżania dla poszczególnych rozdzielczości, przy czym punktowaliśmy tylko te wartości, dla których obraz nie miał zniekształceń. Na ocenę wpływała również zgodność urządzenia z obowiązującymi normami bezpieczeństwa oraz standardami

TCO, Nutek i Vesa. Pod uwagę braliśmy także jakość warstwy antyodblaskowej a także szybkość synchronizacji podczas przełączania pomiędzy trybami – graficznym i tekstowym.

W skład ocen funkcjonalności oraz obsługi wchodziły punkty za możliwość regulacji parametrów obrazu, łatwość konfiguracji danego urządzenia, a także widocz-

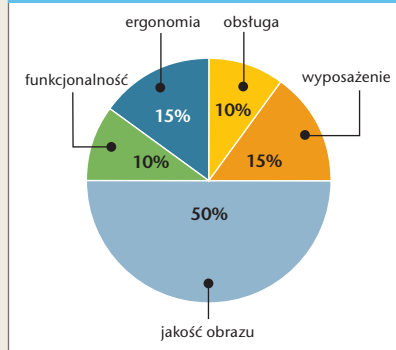

Do pomiarów charakterystyki barwnej monitora służy profesjonalny fotometr.

ność i opis złączy

oraz regulatorów.

Przy ocenie wyposażenia kluczową rolę odgrywała liczba oraz typ złączy, w które wyposażony został monitor. Dodatkowe punkty przyznawaliśmy też za czytelność oraz polski język instrukcji, załączone sterowniki, profile kolorów, a także okablowanie.

TAK OCENIŁIŚMY

Procedury testowe

Jak testowaliśmy kontrolery FireWire

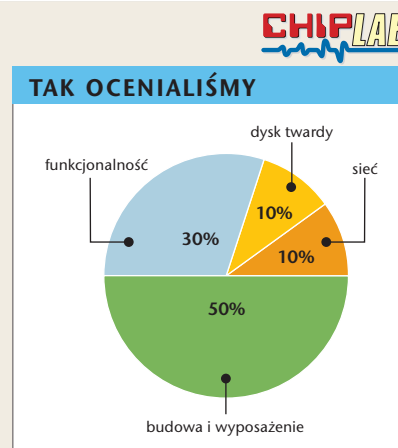
Testując kontrolery FireWire, wykorzystaliśmy komputer z płytą główną Asus P2B, wyposażony w procesor Intel Pentium III 500, 128 MB SDRAM oraz kartę graficzną Matrox G400 i dźwiękową Creative Sound Blaster Live! 1024. Użyto także dwóch dysków twardych. IBM DJNA-371350 zawierał partycję z polską wersją systemu Windows 98 Wydanie Drugie, na której instalowane było oprogramowanie karty. Drugi – IBM DJNA-36481 – podłączony jako master na drugim kanale kontrolera zintegrowanego z płytą służył do zgrzywania materiałów wideo. W ramach części testu, w której sprawdzaliśmy wydajność urządzeń FireWire podczas pracy w trybie kontrolera pamięci masowych, stosowaliśmy tę samą platformę, jednak zgodnie z procedurą testu dysków twardych procesor wymieniliśmy na Pentium II 400 MHz. Do pomiaru transferów wykorzystano dysk twardy IBM DTLA 307045 umieszczony w specjalnej kieszeni ze złączem IEEE-1394. Kolejne pomiary wydajności przeprowadzono w systemie Windows Millennium, gdzie sprawdzaliśmy wydajność kontrolerów jako interfejsów sieciowych. Jako referencyjny wybraliśmy kontroler firmy Adaptec – Fire Connect 4300. Pomiędzy dwoma identycznie wyposażonymi

komputerami przesyłaliśmy zestaw małych oraz dużych plików i mierzyliśmy czas niezbędny do zakończenia operacji kopiowania danych. Pomiary transferu wykonywaliśmy także przy użyciu programu AnySpeed 1.3.

Sprawdzając możliwości poszczególnych kart, posługiwaliśmy się kamerą Canon MV30i dysponującą dwukierunkowym złączem DV, a także wyposażoną w typowe analogowe złącza Composite i S-Video.

Podczas testu każde urządzenie oceniliśmy pod względem budowy i wyposażenia oraz funkcjonalności i jakości. W pierwszej kategorii uwzględniliśmy rodzaje (cyfrowe lub analogo-

we) i liczbę złączy, a także obecność dodatkowych modułów. Ocenie podlegały też obsługiwane standardy wideo, obecność kabli połączeniowych oraz możliwość realizacji sprzętowych efektów specjalnych. Zwracaliśmy również uwagę na zgodność kontrolera ze specyfikacją OHCI. W ramach oceny funkcjonalności uwzględniliśmy między innymi jakość i wydajność zgrzywania materiałów wideo, sterowanie kamerą, automatyzację procesu zgrzywania klipów oraz obsługę kompresji MPEG. Jako źródło sygnału wykorzystywaliśmy kamerę Canon MV30i z dwukierunkowym złączem DV.

Sterownik prawdę Ci powie

Dostępne w sprzedaży tunery TV zbudowane są praktycznie na bazie tych samych podzespołów pochodzących od zaledwie kilku producentów. Niewielkie rozbieżności, które udało nam się wychwycić podczas testu, wynikają przede wszystkim z drobnych różnic w budowie sprzętu

PRZECHWYTYWANIE SEKWENCJI WIDEO to jeden z testów, w którym wyraźnie widać różnicę pomiędzy poszczególnymi modelami tunerów TV.

i dołączonym wyposażeniu oraz odmiennych funkcjach sterujących.

► BUDOWA I WYPOSAŻENIE

W tej kategorii pod uwagę braliśmy obsługiwane formaty dźwięku, liczbę oraz typ wejść i wyjść, wykorzystywane standardy obrazu oraz rodzaj modułu dekodera (TV + FM). Dodatkowo punktowaliśmy dołączone do zestawu akcesoria, takie jak pilot zdalnego sterowania, kamera internetowa oraz mikrofon, które często decydują o zakupie danego modelu.

Nie mniej istotna była dla nas obecność dołączonych do karty TV sterowników i oprogramowania do oglądania telewizji, bez których tunery TV stają się nieprzydatnymi urządzeniami. Ocenialiśmy również nieodzowną dla tej klasy sprzętu dokumentację techniczną (mogła ona być dostarczona w postaci papierowej lub elektronicznej). Dodatkowe punkty przyznawane były między innymi za sposób

przedstawienia niezbędnych przy samodzielnym instalowaniu karty TV informacji.

► FUNKcjONALNOŚĆ I ERGONOMIA

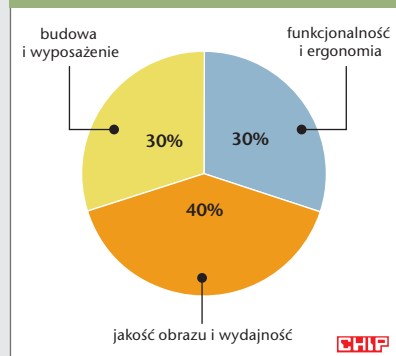
Na końcową ocenę w tej kategorii miały wpływ obecność lub brak poszczególnych funkcji dołączonego do zestawu oprogramowania. Zwracaliśmy uwagę na intuicyjność obsługi aplikacji oraz możliwość swobodnej konfiguracji karty. Punkty przyznawane były za sposób strojenia kanałów, funkcje przechwytywania sekwencji wideo oraz za opcje regulacji obrazu.

Ocenie podlegał również pilot zdalnego sterowania, który stanowi podstawowe wyposażenie każdego z tunerów TV. Sposób rozmieszczenia klawiszy oraz stosowne podpisy pod przyciskami w znacznym stopniu zwiększają komfort oraz wpływają na ergonomię obsługi zestawu.

► JAKOŚĆ OBRAZU I WYDAJNOŚĆ

Ze względu na możliwość przechwytywania sekwencji wideo (tzw. grabowanie) przez tunery TV osobno oceniliśmy jakość wyświetlanego obrazu, jakość „złapanych” klatek, a także szybkość grabowania. Komplet punktów w tej kategorii mogło zdobyć urządzenie, które oprócz generowania ramek o nieskazitelnym jakości przy zapisie strumienia wideo na dysk twardy nie gubiło klatek.

TAK OCENIALIŚMY

Rzut okiem

Testy wszystkich kamer przeprowadziliśmy w jednakowych warunkach – jako platformę testową wykorzystaliśmy komputer wyposażony w płytę główną zbudowaną na bazie chipsetu I815EP (Asus Tusb-2C), procesor PIII 800 MHz, kartę graficzną GeForce2 MX oraz 256 MB pamięci RAM. Całością zarządzał system operacyjny Windows 98 SE w wersji polskiej.

■ JAKOŚĆ OBRAZU

Ze względu na specyficzne zastosowanie kamer internetowych jakość zdjęć ocenialiśmy na podstawie obrazu twarzy, zarejestrowanego w maksymalnej rozdzielczości optycznej. Na wynik w tej kategorii wpływ miały między innymi: prawidłowe odwzorowanie kolorów i proporcji (zachowanie geometrii obrazu), a także ostrość i czytelność samego zdjęcia.

■ FUNKCJONALNOŚĆ

Na wysokość tej noty składało się bardzo wiele czynników, duże znaczenie miała tu między innymi możliwość autonomicznego działania kamery (bez podłączania do komputera). Punkty w tej kategorii przyznawaliśmy też za funkcjonalność dołączonego sterownika, udostępniane opcje (automatyczne dostrajanie parametrów obrazu, możliwość ustalenia rozdzielczości i liczby kolorów rejestrowanego filmu itp.) oraz zgodność z systemem TWAIN.

■ WYPOSAŻENIE

Oceniając wyposażenie danego modelu, zwracaliśmy uwagę przede wszystkim na akcesoria znajdujące się w zestawie

z kamerą (kable, dodatkowe uchwyty, stojaki itp.). Punktowaliśmy również elementy zintegrowane, takie jak pojemność wbudowanej pamięci, wyświetlacz, celownik optyczny, mikrofon czy lampa błyskowa. Dużą wagę przywiązywaliśmy do jakości i funkcjonalności dostarczonego wraz z zestawem dodatkowego oprogramowania – ocenialiśmy możliwość tworzenia i zarządzania albumami oraz opcję wykrywania ruchu. Na końcową ocenę wpływ miał też poziom merytoryczny dołączonej dokumentacji oraz to, czy była ona wydrukowana w języku polskim.

■ PRĘDKOŚĆ ZRZUCANIA FILMU WIDEO

Ocena wydajności przechwytywania opiera się na trzech pomiarach. Zmierzyliśmy prędkość rejestracji w rozdzielczości 160×120, 320×240 pikseli oraz maksymalnej (zwykle 640×480 lub 358×288 punktów). Sekwencję zapisywaliśmy dwukrotnie – przy użyciu dołączonego oprogramowania oraz programu VirtualDub w wersji 1.4.10.

TAK OCENIALIŚMY

